

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ของเด็กหญิงวัยรุ่น ในพื้นที่เขตคลองเตย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์
บัณฑิตวิทยาลัย คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ของเด็กหญิงวัยรุ่น ในพื้นที่เขตคลองเตย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์
บัณฑิตวิทยาลัย คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

**PSYCHOLOGICAL FACTORS WHICH AFFECT THE ACCEPTANCE OF
SEXUAL RELATIONS AMONG TEENAGE GIRLS
IN THE KLONG TOEY AREA**

INTHAREEYA ANYAPAT

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science (Applied Psychology)
Graduate Education, Faculty Psychology, Saint Louis College, Thailand**

Academic Year 2018

Copyright Belongs to Saint Louis College

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิง
ในพื้นที่เขตคลองเตย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาประยุกต์

วันที่ 5 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2562

อินทรียา อัญพัชร

ผู้วิจัย

ดร. รุ่งฤดี กล้าหาญ, Ed.D.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ดร.นงคราญ วงษ์ศรี, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ดร. สมชาย เตียวกุล, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. อรพรรณ ลือบุญวัชชัย, Ph.D.

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ควงเดือน ศาสตรภัทร, Ph.D.

ประธานหลักสูตร

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ของการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์รุ่งฤดี กล้าหาญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ เป็นประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย รวมถึงตรวจงานวิจัย และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการทำ วิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ที่กรุณาให้ความรู้ในการศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนกำลังใจจากคณาจารย์ ทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครอบครัว ซึ่งสนับสนุน ให้กำลังใจที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษาในวันนี้

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนายสุกิจ หวังเดชวัฒน์ และนางวิภาวี หวังเดชวัฒน์ ผู้ซึ่ง สนับสนุนทุนการศึกษา ให้คำปรึกษา คำแนะนำ รวมทั้งเพื่อนๆ สมาชิกทุกท่านของคริสตจักรวินยาร์ด แห่งประเทศไทยที่ได้ให้กำลังใจเสมอมาแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

อินทรียา อัญพัชร

เลขประจำตัวผู้วิจัย : 140303005; สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์; วท.ม. (จิตวิทยาประยุกต์)
ชื่อนักศึกษา : อินทรียา อัญพัชร
ชื่อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) : ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย
ชื่อวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) : PSYCHOLOGICAL FACTORS WHICH AFFECT THE ACCEPTANCE OF SEXUAL RELATIONS AMONG TEENAGE GIRLS IN THE KLONG TOEY AREA
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดวงเดือน ศาสตราภรณ์, Ph.D.
คำสำคัญ : การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เด็กหญิงวัยรุ่น พื้นที่เขตคลองเตย
จำนวน : 60 หน้า

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ที่เกี่ยวข้องกับ 1) ระดับความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ 3) อำนาจพยากรณ์ของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามตัวแปรความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ที่มีอายุระหว่าง 12-14 ปี จำนวน 320 คน ได้มาจากการสุ่ม 2 ระยะ ระยะแรก คือ สุ่มเลือกชุมชนจาก 41 ชุมชน มาเป็น 5 ชุมชน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย และระยะที่ 2 สุ่มตัวอย่างจาก 5 ชุมชน โดยใช้การสุ่มแบบสัดส่วน เครื่องมืองานวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วย 1) การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ 2) ความชอบเสี่ยงทางเพศ 3) การควบคุมตนเอง 4) ค่านิยมทางวัตถุ 5) ความภาคภูมิใจตนเอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณด้วยวิธี Stepwise ตลอดจนการหาสมการทำนาย

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับค่าเฉลี่ยของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 2.71 ค่านิยมทางวัตถุเท่ากับ 1.80 ความภาคภูมิใจตนเองเท่ากับ 4.03 การควบคุมตนเองเท่ากับ 3.91 และความชอบเสี่ยงทางเพศเท่ากับ 2.10 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 0.53 ค่านิยมทางวัตถุกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ 0.34 และความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 0.16 3) อำนาจพยากรณ์ของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ความชอบเสี่ยงทางเพศ และค่านิยมทางวัตถุของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย สมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ คือ $Y = 0.308 + 0.545 X_1 + 0.260 X_2$ และสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ คือ $Y' = 0.532 X_1' + 0.273 X_2'$

ACADEMIC CODE	: 140303005; APPLIED PSYCHOLOGY; M.S. (APPLIED PSYCHOLOGY)
STUDENT'S NAME	: INTHAREEYA ANYAPAT
TITLE OF THISIS	: PSYCHOLOGICAL FACTORS WHICH AFFECT THE ACCEPTANCE OF SEXUAL RELATIONS AMONG TEENAGE GIRLS IN THE KLONG TOEY AREA
THESIS ADVISORS	: ASSOC. PROF. c.Prof. Dr. Duangduen Satraphat, Doctoral Degree, Ph.D. Philisophy Child Psychology, University of the Philippines
KEY WORDS	: The Acceptance of Sexual Relations, Teenage Girls, the Klong Toey Area : 60 pages

ABSTRACT

The purpose of this research was a correlation study. The objectives were to study about the teenage girls in Klong Toey areas as related to: 1) preferential sexual risk, self-controlled, materialistic values, self-esteem and acceptance of sex behavior, 2) the relationship between preferential sexual risk, self-controlled, materialistic values, self-esteem and acceptance of sex behavior, 3) The predictive power of accepting sexual behavior according to preferential sexual risk, self-controlled, materialistic values, self-esteem of the sample group was 320 teenage girls in the Klong Toey area, aged between 12-14 years old who were randomly selected from 2 phases. For the first phase, 5 communities were randomly selected out of 41 communities by simple random method and Phase 2, was the sampling from 5 communities using proportional random sampling. The research tools were a questionnaire which was divided into 2 parts. Part 1 involved Personal Information Questionnaire and Part 2 Questionnaire was Psychological Factors which includes 1) acceptance of sexual behavior 2) preferential sexual risk 3) self-controlled 4) material values 5) Self-esteem. The researcher created a 5-level estimation section. The statistics used in the analysis were mean, standard deviation, Pearson's simple correlation and multiple linear regression analysis using Stepwise method and predictive equation.

The results of the study showed that 1) The average level of acceptance of sexual behavior behaviors was 2.71, material values were 1.80, self-esteem was 4.03, self-control was 3.91 and preferential sexual risk was 2.10. 2) The relationship between preferential sexual risk appetite and acceptance of sexual behavior was .53, objective values and acceptance of sexual behavior .34, self-esteem and acceptance of sexual behavior equal 0.16. 3) The predictive power of accepting sex behaviors with statistical significance at .01 level was preferential sexual risk preference. And material values of teenage girls in the Klong Toey area. Multiple linear regression equations are $Y = 0.308 + 0.545 X_1 + 0.260 X_3$ and multiple linear regression equations are $Y' = .532 X_1' + .273 X_3'$.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่.....	1
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามของการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ความหมาย และทฤษฎีของปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์.....	8
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	20
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	22
3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	22
3.4 คุณภาพเครื่องมือวัด.....	23
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่.....	หน้า
3 วิธีดำเนินงานวิจัย (ต่อ).....	
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย.....	27
ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย.....	28
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของ เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย.....	29
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	31
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	31
5.2 การอภิปรายผล.....	33
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	37
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก.....	46
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	47
ข เอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์.....	49
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
ง เอกสารเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย.....	56
ประวัติผู้วิจัย.....	60

สารบัญตาราง

ตารางที่.....	หน้า
1 พื้นที่ในการลงสนามเก็บแบบสอบถามและจำนวนตัวอย่างในแต่ละพื้นที่.....	22
2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	24
3 ความถี่ ร้อยละ ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตยจำแนกตามอายุ (ปีพ.ศ.เกิด).....	28
4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย.....	28
5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย.....	29
6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการใช้วิเคราะห์แบบ stepwise เป็นการใส่ตัวแปรทั้งหมดเพื่อทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของ เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย.....	30

สารบัญภาพ

ภาพที่.....	หน้า
1 แสดงความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์.....	10
2 กรอบแนวคิดการในวิจัย.....	19

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่รับเอาค่านิยมความเป็นสากล ทั้งจากตะวันตก และ ตะวันออก มาเชื่อมโยงกับวิถีความเป็นไทย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของสังคมวัยรุ่นที่มี อิสรเสรีในเรื่องเพศ วัยรุ่นยอมรับวัฒนธรรมตะวันตก โดยขาดการไตร่ตรองถึงความเหมาะสม (ภานุมาศ เสนีย์ศรีสกุล, 2554) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเป็นไปอย่างทั่วถึง โดยไม่จำกัดพื้นที่และเวลา เช่นเดียวกับเรื่องราวทางเพศที่กระจายไป อย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กหญิงวัยรุ่นมีความเคยชินในเรื่องเพศ เกิดการยอมรับพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องปกติ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ เด็กจะพ้นความเป็นเด็กก็ต่อเมื่อ มีพัฒนาการทางเพศสมบูรณ์ และสามารถสืบพันธุ์ได้ การย่างเข้าสู่วัยรุ่น เริ่มตั้งแต่อายุ 12 ปี หรือ เรียกว่า “วัยแรกรุ่น” และจะเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 13 ปี ขึ้นไป การที่วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ น้อย ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม เช่น ปัญหา พฤติกรรมการเปลี่ยนคู่นอน (ลำเจียก กำธร, 2557) และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรที่เรียกว่าแม่วัยรุ่น ข้อมูลนี้สะท้อนถึงโอกาสที่วัยรุ่นทำตามอารมณ์ มีภาวะด้อยทักษะการควบคุมตนเอง ทำให้เกิดการ ยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยง่าย การรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการดื่มเครื่องดื่ม มีนเมา เป็นเหตุจูงใจให้มีโอกาสมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน เป็นปัญหาวิกฤตสำหรับประเทศไทยเนื่องจากพัฒนาการการเข้าสู่วัยรุ่นเร็วขึ้น นอกจากการ เปลี่ยนแปลงในด้านร่างกาย วัยรุ่นต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม วัยรุ่น ต้องปรับตัวกับสภาพอารมณ์ที่อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย ความอยากรู้อยากลองเรื่องเพศ ความ สับสน ในบทบาทระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ วัยนี้สังคมเพื่อนมีอิทธิพลสูงต่อความคิด (สำนักอนามัยการ เจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558) วิพรรษา คำรินทร์ (2558) กล่าวว่า ความชอบ เลี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และอุดมการณ์ ภัทรวาณิช (2557) กล่าวว่า การชอบความเลี่ยงทางเพศมีอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศของวัยรุ่นเป็น อย่างยิ่ง โดยเฉพาะปัจจัยหนึ่งเรื่องส่งเสริมเจตคติที่เด็กหญิงสามารถมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงาน และเจตคติเรื่องผู้ชายหญิงสามารถมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อน 15 ปี คือ

การเที่ยงกลางคืน และไฟจิต ภูเข่มโชติ และวิลาวัณย์ ชมนิรัตน์ (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ทั้งการแต่งกายเปิดเผยสัดส่วนตามแฟชั่น การเที่ยวสถานบันเทิงในกลางคืน และการคู่อโลมก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น รวมถึงรายงานการวิจัยของ กองวิชาการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2559) กล่าวว่า เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ความชอบเสี่ยง การควบคุมตนเอง และการจัดการกับความเครียด เป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น การศึกษาและข้อมูลจากองค์กรดังกล่าวบ่งชี้ถึงความชอบเสี่ยงทางเพศ ที่สะท้อนจากการรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ การรวมกลุ่มของวัยรุ่นมีการเสพลึงมีนเมา และปฏิบัติตัวอย่างเปิดเผยทางเพศระหว่างชายหญิง ทำให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นเป็นไปได้โดยง่าย และมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นของ มนชนก พัฒน์คล้าย, อารี พุ่มประไพวทย์ และสาโรจน์ เพชรธณี (2559) กล่าวว่า วัยรุ่นมีความผูกพัน และต้องการการยอมรับจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน โดยหากการรวมกลุ่มเพื่อนเป็นไปในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ชักชวนกันดื่มเครื่องดื่มมีนเมา แนะนำติดต่อกับคบหาเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบพฤติกรรมเพื่อนในด้านไม่ดี จนเกิดพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และมีมุมมองของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา เมธิกา ศรีสด และพิมลพรรณ อิศรภักดี (2559) กล่าวว่ารูปแบบพฤติกรรม การรับรู้ และประสบการณ์ทางเพศในแต่ละช่วงวัย สร้างความแตกต่างในการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นแม้เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่ต้องการรวมกลุ่มเพื่อนตามเพศของตน แต่ก็ยังต้องการความรัก ความสนใจจากเพศตรงข้าม การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ มักมาจากกลุ่มเพื่อน จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามมา พิมพิชา สุพัตกุล (2551) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงชายวัยรุ่น คือ ความภาคภูมิใจตนเอง ความภูมิใจเสน่ห์ทางเพศ ค่านิยม และเจตคติที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ การเห็นและเลียนแบบอย่างตามสังคม ขาดการสื่อสารกับครอบครัว ประสบการณ์ทางเพศในอดีต ความพึงพอใจต่อตัวคู่ก่อน งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ครอบครัวก็เช่นเดียวกัน วัยรุ่นที่อาศัยในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีมักมีความภาคภูมิใจตนเองสูง วัยรุ่นที่ได้รับความรัก และการเอาใจใส่จากครอบครัว มักมีความรักตัวเอง และห่วงหาพันตัวเอง หากวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากเพื่อน แต่ความสัมพันธ์กับครอบครัวดี ยังมีความภาคภูมิใจตนเองสูง อาจทำให้วัยรุ่นปฏิเสธการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และลดโอกาสของการมีเพศสัมพันธ์ได้ จากสถิติสำนักอนามัย

การเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2559) พบว่า ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น มีปริมาณการเคยมีเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากในปี พ.ศ. 2553 ที่พบว่า นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 15.50 และในปี พ.ศ. 2558 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วร้อยละ 17.20-18.20 ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุก่อนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือ การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นที่เพิ่มปริมาณมากขึ้น

พื้นที่เขตคลองเตยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีประชากรอาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่น ก่อให้เกิดปัญหามากมายตามมา หนึ่งในปัญหาส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นที่สำคัญ คือ ปัญหาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ จากปัจจัยเสี่ยง และการถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (คมชัดลึก, 2552) หรือกรณีการตั้งครรภ์ในเด็กหญิงวัยรุ่นที่เป็นปัญหาในสังคม มูลนิธิดวงประทีปประสบปัญหาภายใต้โครงการของเด็กวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย เช่น เด็กหญิงวัยรุ่นบางรายแต่งตัวเปิดเผยสัดส่วน พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มีครอบครัวตั้งแต่เด็ก (ปวีร์ ปรีชาชาญ 2552, อ้างใน สายรุ้ง รักษาขอบ, 2552) ทำให้ผู้วิจัยสนใจพื้นที่เขตคลองเตย และนำไปสู่การเล็งเห็นปัญหา และความสำคัญในการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ซึ่งผลการวิจัยอาจลดการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนสามารถเข้าใจ และนำมูลเหตุปัจจัยทางจิตวิทยาเหล่านี้ไปอ้างอิง เพื่อให้ความรู้ ความช่วยเหลือ พัฒนวิธีการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นในประเทศไทยอย่างเหมาะสมต่อไป

1.2 คำถามของการวิจัย

ความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ และความภาคภูมิใจตนเอง มีความสัมพันธ์และมีอำนาจพยากรณ์ต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

3) เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามตัวแปร ความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย และแสดงสมการทำนาย

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ความชอบเสี่ยงทางเพศกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่คลองเตยมีความสัมพันธ์เชิงบวก

สมมติฐานที่ 2 การควบคุมตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่คลองเตยมีความสัมพันธ์เชิงลบ

สมมติฐานที่ 3 ค่านิยมทางวัตถุกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่คลองเตยมีความสัมพันธ์เชิงบวก

สมมติฐานที่ 4 ความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่คลองเตยมีความสัมพันธ์เชิงลบ

สมมติฐานที่ 5 ความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ และความภูมิใจตนเองสามารถพยากรณ์การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ที่มีอายุระหว่าง 12 – 14 ปี จำนวน 1,527 คน (กรมการปกครอง, 2561) ซึ่งประกอบไปด้วยชุมชนทั้งหมด 41 ชุมชน ดังนี้

(1) แสนสบาย	(2) ทรัพย์มโนทัย	(3) สวนอ้อย
(4) ริมคลองพระโขนง	(5) เริ่มเจริญ	(6) ภูมิจิตร
(7) ปิยะวัชร	(8) ข้างโรงเรียนวัดสะพาน	(9) เกาะกลาง
(10) สวัสดิ์	(11) หมู่บ้านเปรมฤทัย	(12) สวนไทร
(13) วัดคลองเตยใน 2	(14) บ้านกล้วย	(15) นื่องใหม่
(16) ริมคลองสามัคคี	(17) ตลาดท่าเรือคลองเตย	(18) วัดคลองเตยใน 3
(19) ร่วมใจสามัคคี	(20) ริมคลองไฟสิงโต	(21) แฟลต 1-10
(22) พัฒนาชุมชนใหม่ (แฟลต 19-22)		(23) แฟลต 11-18

(24) แฟลต 23-24	(25) ซอยเจริญสุข	(26) คลองเตยลือค1-2-3
(27) คลองเตยลือค 4-5-6	(28) โรงหมู	(29) ริมคลองวัดสะพาน
(30) หัวโค้ง	(31) หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่	(32) ริมเกล้า
(33) พัฒนาเอเชีย	(34) ริมทางรถไฟสายท่าเรือ	(35) ตลาดปิ่น
(36) วัดคลองเตยใน 1	(37) ตลาดปิ่นพัฒนา	(38) พัฒนาใหม่
(39) อาคารทรัพย์สิน 26-7	(40) นกศัพท์แยก 4	(41) เทพประทาน

2) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ที่มีอายุระหว่าง 12 – 14 ปี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณด้วยสูตรคำนวณของ Yamane (Yamane, 1970) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่าง 320 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากชุมชนในพื้นที่เขตคลองเตยจำนวน 41 ชุมชน (สำนักงานเขตคลองเตย, 2561) ดังนี้

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากเพื่อเลือกชุมชนโดยสุ่มจับฉลากจาก 41 ชุมชนให้เหลือเพียง 5 ชุมชน โดยทุกครั้งที่จับฉลากแล้วนำฉลากที่จับได้กลับคืนดังนี้

(1) หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่	(2) คลองเตยลือค 4-5-6	(3) โรงหมู
(4) คลองเตยลือค 1-2-3	(5) ตลาดท่าเรือคลองเตย	

และได้ทำการสุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ เป็นตัวแทนของกลุ่มในแต่ละชุมชน รวมทั้งหมด 320 คน ได้แก่ ชุมชนหมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ จำนวน 54 คน ชุมชนคลองเตยลือค 4-5-6 จำนวน 73 คน ชุมชนโรงหมู จำนวน 39 คน ชุมชนคลองเตยลือค 1-2-3 จำนวน 93 คน และชุมชนตลาดท่าเรือคลองเตย จำนวน 61 คน

1.5.2 ตัวแปรที่จะศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) ความชอบเสียงทางเพศ 2) การควบคุมตนเอง 3) ค่านิยมทางวัตถุ 4) ความภาคภูมิใจตนเอง

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

1.6 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1) การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ที่ดีต่อเพศสัมพันธ์ เป็นการประมวลผลข้อมูลเชิงบวก มีค่านิยมกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เกิดเป็นสิ่งที่จูงใจให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเพศสัมพันธ์ โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนมาก หมายถึง บุคคลมีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูง คะแนนน้อย หมายถึง บุคคลมีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ต่ำ

2) ความชอบเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อ การยอมรับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มสุรา หรือ ของมีเมา การรับสื่อที่กระตุ้น อารมณ์เพศ การแต่งตัวสัมผัสร่างกายระหว่างชายหญิง การแต่งกายเปิดเผยสัดส่วน โดยวัดจาก แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนมาก หมายถึง บุคคลมีความชอบเสี่ยงทางเพศสูง คะแนนน้อย หมายถึง บุคคลมีความชอบเสี่ยงทาง เพศต่ำ

3) การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการกำหนดความคิด ความรู้สึก และการ กระทำให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเผชิญปัญหา อุปสรรคใด หรือ อยู่ในสถานการณ์ที่ เกิดความขัดแย้งในใจ โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนมาก หมายถึง บุคคลที่มีการควบคุมตนเองสูง คะแนนน้อย หมายถึง บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำ

4) ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกที่ให้คุณค่าต่อวัตถุมากกว่าตัวบุคคล ได้แก่ การ แต่งกาย เครื่องใช้ เครื่องประดับ การสื่อสารข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยวัดจากแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนมาก หมายถึง บุคคลให้ค่านิยมทางวัตถุสูง คะแนนน้อย หมายถึง บุคคลให้ค่านิยมทางวัตถุต่ำ

5) ความภาคภูมิใจตนเอง หมายถึง การตัดสินคุณค่าของตัวบุคคล การแสดงออกในรูปของเจต คติที่บุคคลนั้น ที่มีต่อตนเองประเมินตนเองว่ามีคุณค่า นับถือตนเอง และเคารพในศักดิ์ศรีแห่งตน โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คะแนนมากหมายถึง บุคคลมีความภาคภูมิใจตนเองสูง คะแนนน้อย หมายถึง บุคคลมีความ ภาคภูมิใจตนเองต่ำ

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 12-14 ปี (เกิดปี พ.ศ. 2548- 2550) โดยเป็นเพศหญิง และพักอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตคลองเตยไม่น้อยกว่า 6 เดือน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้สถานศึกษา มูลนิธิ และสถาบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมให้เด็กหญิงวัยรุ่น มีความมุ่งมั่นต่อการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และยึดมั่นให้เกิดพฤติกรรมต่อการมีเพศสัมพันธ์ในทางที่ถูกต้อง เช่น การให้ความรู้ความเข้าใจแก่เด็กผู้หญิงเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อสามารถปฏิเสธพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ เพื่อเกิดการรับรู้ที่ถูกต้องอันจะนำมาซึ่งการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

2) ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ และความภูมิใจตนเอง กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย เพื่อให้สถานศึกษา มูลนิธิ และสถาบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการดูแลเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่คลองเตย

3) ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงอำนาจพยากรณ์ของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตามตัวแปร ความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ และความภูมิใจตนเองของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย เพื่อให้สถานศึกษา มูลนิธิ และสถาบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการลดปัญหาการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น

บทที่ 2

วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมาย และทฤษฎีของปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

2.1 ความหมาย และทฤษฎีของปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

2.1.1 การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

1) ความหมายของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

วรา เหลืองชัยกุล (2556) กล่าวถึง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง เป็นการตอบสนองพฤติกรรมต่อความต้องการทางเพศตามธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง การมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสามารถช่วยสร้างความสนิทกันมากขึ้นต่อคนที่เป็แฟนกัน เพื่อได้ศึกษาเรียนรู้กันก่อนสมรส และต่างได้รับการยอมรับจากสังคมทั่วไป

นุรริยะ แมแลแมง (2555) กล่าวถึง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่ผู้ชายและผู้หญิงยอมรับพฤติกรรมใกล้ชิดสนิทสนม เริ่มตั้งแต่ การจูบ การโอบกอด การเล้าโลม การสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน นำไปสู่ขั้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

เพ็ญจันทร์ พุ่มเจริญ (2547) กล่าวถึง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง หญิงที่มีความคิด ความรู้สึกเชิงให้การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ประเมินว่าพฤติกรรมของหญิงสมควรกระทำหรือไม่ตามเห็นในสังคม

สรุปได้ว่า การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิด และความรู้สึกที่ดีต่อเพศสัมพันธ์ เกิดจากการประมวลผลข้อมูลเชิงบวก ค่านิยมกลุ่มเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เกิดเป็นลัทธิองใจให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเพศสัมพันธ์

2) ทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อธิบายได้ด้วย แนวคิดจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ที่กล่าวถึง พฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคล หล่อหลอมมาจากสัญชาตญาณทางเพศ ที่มนุษย์มีมาแต่กำเนิด สัญชาตญาณทางเพศนี้จะค่อย ๆ ปรากฏขึ้นตามที่ธรรมชาติกำหนด เมื่อบุคคลเจริญเติบโต เป็นพัฒนาการบุคลิกภาพ 5 ลำดับขั้น การศึกษาถึงความพึงพอใจในแต่ละช่วงพัฒนาการทางเพศมีดังนี้

2.1) ขั้นปาก (Oral stage) วัยแรกเกิดถึง 18 เดือน ความพึงพอใจของวัยนี้อยู่ที่บริเวณช่องปากทารกพึงพอใจ กับการใช้ปาก พฤติกรรมทารกใช้ปากในการสำรวจ และสร้างความพึงพอใจให้ตัวเองด้วยดูดนมแม่นมขวด ดูกินนมมือ หรือ สิ่งของ

2.2) ขั้นทวารหนัก (Anal stage) วัย 18 เดือน ถึง 3 ปี วัยนี้ได้รับความพึงพอใจจากทวารหนัก และพฤติกรรมการขับถ่าย

2.3) ขั้นอวัยวะเพศ (Phallic or oedipal stage) วัย 3 ถึง 5 ปี ความพึงพอใจของวัยนี้อยู่ที่อวัยวะสืบพันธุ์ วัยนี้สนใจอวัยวะเพศของตน และแสดงพฤติกรรมด้วยการจับต้องลูกคลำอวัยวะเพศ สนใจความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชาย

2.4) ขั้นแฝงหรือขั้นพัก (Latency stage) วัย 6 ถึง 12 ปี วัยนี้ มุ่งความสนใจไปที่พัฒนาการด้านสังคม และสติปัญญา พร้อมเรียนรู้เหตุผล มีพฤติกรรมสนใจสิ่งรอบตัว และสังคมกับเพศเดียวกัน

2.5) ขั้นสนใจเพศตรงข้าม (Genital stage) วัย 12 ปีขึ้นไป วัยนี้มีพฤติกรรมสนใจเพศตรงข้าม มีแรงจูงใจที่รักผู้อื่น มีความต้องการทางเพศ ความเห็นแก่ตัวลดลง ต้องการเป็นอิสระจากพ่อแม่ เป็นระยะเริ่มต้นของวัยผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับจากสังคม

พัฒนาการบุคลิกภาพในขั้นที่ 5 คือ วัยรุ่นอายุ 12 ปีขึ้นไป ที่สนใจเพศตรงข้าม มีพัฒนาการทางร่างกายเปลี่ยนแปลง จนถึงระดับสามารถสืบพันธุ์ได้ เป็นวัยที่มีความพึงพอใจในเพศตรงข้าม มีความต้องการทางเพศสูง และต้องการการสืบพันธุ์ จึงเป็นช่วงวัยที่มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ทฤษฎีที่สามารถอธิบายได้อีกทฤษฎีหนึ่ง คือ ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation) กล่าวว่า บุคคลมีพฤติกรรมตอบสนองต่อแรงจูงใจ เมื่อความต้องการขั้นนี้ได้รับการตอบสนองแล้ว จึงจะไปเติมเต็มในความต้องการอื่นๆ ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งสามารถแบ่งระดับของความต้องการออกได้เป็น 5 ระดับ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (อ้างใน A.H. Maslow, 1943)

มาสโลว์ กล่าวว่า ความต้องการเรื่องเพศ ถือเป็นส่วนหนึ่งของความต้องการด้านร่างกาย หรือด้านกายภาพ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย ซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เพศ เสื้อผ้า ยารักษาโรค การพักผ่อน และที่อยู่อาศัย ความต้องการนี้ เริ่มตั้งแต่วัยทารกกระทั่งถึงวัยชรา มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอขาดไม่ได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดร่างกายกระตุ้นให้บุคคลทำกิจกรรมขวนขวาย เพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านี้มาเติมเต็ม ถ้าความต้องการในขั้นแรกนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการขั้นต่อไปที่เหนือขึ้นไปก็ จะไม่เกิดขึ้น

วัยรุ่น จึงเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะของระบบสืบพันธุ์สมบูรณ์ตามลำดับในพัฒนาการของ ฟรอยด์ และเป็นลำดับขั้นความต้องการด้านร่างกาย หรือด้านกายภาพของมาสโลว์ เป็นเหตุให้วัยรุ่น ขอมรับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

2.1.2 ความชอบเลียงทางเพศ

1) ความหมายของความชอบเลียงทางเพศ

วิพรรษา คำรินทร์ (2558) กล่าวถึง ความชอบเลียงทางเพศ หมายถึง เป็นพฤติกรรมของ วัยรุ่นที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ยุพิน พิมพ์สวัสดิ์ (2557) กล่าวถึง ความชอบเลียงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีคู่วัยเรียน เทียวกลางคืน และการดูสื่อกระตุ้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จันธนา สงนุ้ย (2556, อ้างใน บริษัทคลินิกจิตประสาท) กล่าวถึง ความชอบเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การมีแฟนเร็วตั้งแต่วัยรุ่น ซึ่งถ้าอยู่เพียงลำพัง มีการสัมผัสและต้องร่างกาย กอด จูบ จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

คลังพลอย เอื้อวิทยาสุกร และอรณิชา โพธิ์หมื่นทิพย์ (2554) กล่าวถึง ความชอบเสี่ยงทางเพศ หมายถึง วัยรุ่นที่มีปฏิกิริยาต่อเพศตรงข้ามที่แสดงออกในเรื่องเพศ

อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข และเปรมวดี คฤหเดช (2554) กล่าวถึง ความชอบเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกจากความคิด ความรู้สึก มาทางร่างกายเพื่อตอบสนองสิ่งเร้าทางเพศ เสี่ยงต่อความทุกข์ ความเดือดร้อน อันตรายต่อชีวิตและสุขภาพ

สรุปได้ว่า ความชอบเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเสี่ยงต่อ การยอมรับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มสุราหรือของมีเมา การรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศ การแต่งตัวสัมผัสร่างกายระหว่างชายหญิง การแต่งกายเปิดเผยสัดส่วน

2) ทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบเสี่ยงทางเพศ

แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ที่รุนแรงของวัยรุ่น เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1967, p. 122) เรียกวัยนี้ว่าเป็นวัยพายุพายุแคว้น (Storm and stress) หมายถึง การมีอารมณ์ที่รุนแรงเต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง บางครั้งจึงเกิดความขัดแย้งกับบุคคลอื่นได้ง่าย เป็นวัยที่ง่ายต่อการยั่ว หรือ ถูกชักนำให้รู้สึกอยากลองสิ่งใหม่อยู่ตลอดเวลา โดยขาดการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ทำให้การแสดงพฤติกรรมส่วนใหญ่เป็นไปในทางที่ผิด โดยเฉพาะพฤติกรรมของวัยรุ่นสนใจเรื่องทางเพศในทุกด้านอย่างมาก มีความอยากรู้เห็น อยากลอง ได้แก่ ความสนใจต่อเพศตรงข้าม อยากมีคู่รักหรือแฟน มีความรู้ความต้องการทางเพศรุนแรง

2.1.3 การควบคุมตนเอง

1) ความหมายของการควบคุมตนเอง

จตุพร อาญาเมือง และคณะ (2556) กล่าวถึง การควบคุมตนเอง หมายถึง บุคคลที่สามารถตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง สังเกตและจดจำพฤติกรรมตนเอง ประเมินตนเอง และการเสริมแรงตนเอง

หทัยชนก พันพงค์ (2555) กล่าวถึง การควบคุมตนเอง หมายถึง เป็นลักษณะที่บุคคลสามารถข่มพฤติกรรมเชิงลบ และแสดงพฤติกรรมในเชิงบวกออกมาอย่างมีเหตุมีผลในทุกสถานการณ์

กิตติเดช เกียรติมหาชัย (2555 อ้างใน ทองพลู บัวศรี, 2550) กล่าวถึง การควบคุมตนเอง หมายถึง สามารถละเว้นพฤติกรรมบางอย่าง หรือ เริ่มพฤติกรรมที่ใช้ความเสียดสี อดทน ในปริมาณ และมีคุณภาพเหมาะสม จนนำไปสู่ผลที่ดีในอนาคต

สรุปได้ว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการกำหนดความคิดความรู้สึก และการกระทำให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม ไม่ว่าเผชิญปัญหา อุปสรรคใด หรือ อยู่ในสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้งในใจ

2) ทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง

ทฤษฎีแบนดูรา (Bandura, 1977, p. 140) กล่าวถึง การควบคุมตนเอง ว่า ความสามารถในการกำหนดความคิด ความรู้สึก และการกระทำให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ไม่ว่าจะเผชิญปัญหา อุปสรรคใด หรือ อยู่ในสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้ง โรเซนบัม (Rosenbaum, 1980, p. 109) อธิบายความหมายของการควบคุมตนเองว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่ละเว้นการกระทำบางชนิด หรือ มีพฤติกรรมด้านเหตุผล อดทน เพื่อให้เกิดผลดีตามที่ต้องการ หรือ หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนสามารถจัดสภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดพฤติกรรมตามที่บุคคลมุ่งหวังไว้ แม้เมื่อบุคคลนั้นต้องเผชิญกับปัญหา อุปสรรค หรือ อยู่ในภาวะที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในจิตใจ แบนดูรา (Bandura, 1977, p. 35-40) อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมตนเองมาจากการประเมินตนเอง ซึ่งเป็นการลงความเห็น ว่า พฤติกรรมที่ตนกระทำนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใด โดยพิจารณาจากการสังเกตตัวเองว่าเมื่อตัวเองกระทำพฤติกรรมนั้นๆ แล้วเขาได้รับรางวัล หรือ ได้รับการลงโทษจากสังคม ถ้าได้รับรางวัลบุคคลก็จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจตนเอง แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าตัวเองได้รับการลงโทษ บุคคลจะดำเนินตนเอง และมีการควบคุมตนเองไม่ให้มีพฤติกรรมเช่นนั้น จากที่กล่าวมานี้ สามารถขยายความได้ว่า พฤติกรรมเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ โดยเรียนรู้จากผลที่เกิดตามมา กล่าวคือ เรียนรู้พฤติกรรมใดแล้ว ผลที่ได้รับตามมาจากการกระทำนั้นเป็นเช่นไร ความรู้ที่เรียนจากสิ่งเหล่านี้ กลายเป็นความเชื่อที่มีผลต่อการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล การเรียนรู้ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกับ ผลของพฤติกรรม อาจมาจากการประสบการณ์ หรือ การสังเกตจากตัวเอง โดยเฉพาะตัวเองที่ใกล้ชิด คือ พ่อแม่ การประเมินนำไปสู่การตัดสินใจทำหรือไม่ทำ การควบคุมตนเองให้ประพฤติตามที่ตั้งใจไว้ผลลัพธ์เชิงบวกของการกระทำ สามารถเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ และทำให้บุคคลตัดสินใจกระทำหรือไม่ เพื่อให้เกิดผลตามความคาดหวัง พฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลถูกควบคุมโดยผลที่ตามมาจากการประเมินตนเอง นำไปสู่การตัดสินใจที่ทำให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองให้กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ หรือเลือกที่จะควบคุมอารมณ์ ควบคุมความคิด ตลอดจนยังใส่ใจต่อสิ่งช่วยวน การควบคุมตนเองนี้บุคคลต้องมีการตั้งมาตรฐานพฤติกรรมสำหรับตนเองไว้ เพื่อประเมินการประพฤติปฏิบัติของตนตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

ทฤษฎีแบนดูรา สรุปได้ว่า วัยรุ่นที่มีการควบคุมตัวเองได้ในระดับที่ดี สามารถละเว้นการกระทำไม่เหมาะสม สามารถมีเหตุผล และมีความอดทน เพื่อให้เกิดผลดีตามที่ต้องการ หรือ

หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีที่อาจเกิดขึ้นได้ และเมื่อวัยรุ่นต้องเผชิญกับ ปัญหา อุปสรรค หรือ อยู่ในภาวะที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในจิตใจการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกับ ผลของพฤติกรรมที่มาจากประสบการณ์การสังเกตตัวแบบ อาจสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์เชิงลบของปัจจัยการควบคุมตนเองกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

2.1.4 ค่านิยมทางวัตถุ

1) ความหมายของค่านิยมทางวัตถุ

ฉนวนรชา พินิจโรคากร และวีระชาติ นิมนนท์ (2560) กล่าวถึง ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง การเห็นคุณค่าในวัตถุมากกว่าจิตใจ มีความลุ่มหลงและนิยมเสพวัตถุใหม่ตามที่สังคมตั้งความสำคัญไว้ด้วยการพยายามแสวงหาที่จะครอบครองวัตถุ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการว่าถูกต้องหรือไม่ ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง บ้าน รถยนต์ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ตนเอง

ฐานิดา ชิวเลิศสกุล, พลอยพิสุทธิ ทิมขลิบ และอินทอร อินทษุติ (2556) กล่าวถึง ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของวัตถุแบรนด์เนม มีราคาแพง หรือ วัตถุนิยมที่เป็นกระแสนิยม เนื่องจากมีความเชื่อว่า สิ่งของต่างๆ เหล่านี้ เป็นเครื่องแสดงความภูมิฐาน สถานภาพทางสังคมที่หรูหรา สามารถนำไปสู่ ความสำเร็จ และความสุขได้ ทำให้เป็นบุคคลน่าคบหาน่าเชื่อถือ และสมควรได้รับการยกย่อง

วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล (2556) กล่าวถึง ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ค่านิยมของบุคคลที่ให้ความสำคัญต่อทรัพย์สินเงินทองจำนวนมากเป็นศูนย์กลางของบุคคลนั้น นำไปสู่ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ และให้ความสุขในชีวิต

สรุปได้ว่า ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ที่ให้คุณค่าต่อวัตถุมากกว่าต่อบุคคล ได้แก่ การแต่งกาย เครื่องใช้ เครื่องประดับ การสื่อสารข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

2) ทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมทางวัตถุ

ค่านิยมทางวัตถุ ส่งผลต่อการปฏิบัติตามคุณค่า ที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด หรือ การกระทำ ปัจจัยนี้อธิบายได้ด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต จูฮาร์ตัน เอื้ออำนวย (2553, น. 122 อ้างใน อัลเบิร์ต แบนดูรา) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของบุคคล เกิดจากการสังเกตตัวแบบ หรือ การเลียนแบบจากตัวแบบ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ที่ต้องอาศัยการลองผิดลองถูก ทำให้เสียเวลา อาจประสบอันตราย การเรียนรู้แบบนี้พบว่า ตัวแบบเพียงคนเดียวสามารถถ่ายทอดทั้งความคิด การแสดงออกได้พร้อมๆ กัน ซึ่งการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่นสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วผ่านสื่อต่างๆ ว่าพฤติกรรมนั้นได้รับผลอย่างไร หากผลที่ได้รับเป็นที่น่าพึงพอใจ บุคคลก็มีแนวโน้มที่ลอกเลียนแบบพฤติกรรมแบบนั้นดูราวพบว่า การให้รางวัลแก่ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว มีผลทำให้เด็กลอกเลียนแบบ

พฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น โดยตัวแบบมี 2 ประเภท ได้แก่ ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ เช่น ซูเปอร์ฮีโร่ที่มีจิตใจดีงาม ในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ บางครั้งเด็กอาจเลียนแบบพฤติกรรมฆาตกรรมที่ลงข่าวหน้าหนึ่งเพราะเขาได้รับความสนใจอย่างมาก เนื่องจากสังคมมักให้ความนิยมนักดี เด็กเก่ง แต่ในขณะเดียวกันเมื่อเด็กเกรงไม่สามารถเป็นที่หนึ่งทางบวกได้ ก็เลือกแสดงออกตามตัวแบบด้านลบ ซึ่งก็ได้รับความสนใจเช่นกัน ดังที่ ภัทรพันธ์ หุ่นรักวิทย์ (2559) กล่าวว่า วัยรุ่นปัจจุบันมีทั้งเน็ตไอดอล และ คารานักร้องเป็นตัวแบบที่มีอิทธิพล การแสดงออกของตัวแบบเหล่านี้บนสื่อสามารถ ก่อให้เกิดการยอมรับ การตั้งใจติดตาม จดจำ เริ่มเลียนแบบพฤติกรรมที่สนใจทั้งเชิงสร้างสรรค์ และที่ไม่สร้างสรรค์รวมถึง อาจเป็นการทำลายวัฒนธรรมอันดี เช่น การนำเสนอรูปร่างในลักษณะที่ก่อให้เกิดความไม่เหมาะสมทางเพศ การแสดงออกทางเพศสัมพันธ์ การให้คุณค่าหญิงหรือชายในทางไม่ถูกต้อง การตกแต่งประดับร่างกาย หรือ การแสดงออกถึงความก้าวร้าวรุนแรง ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมด้านใดด้านหนึ่งจากคนที่ตนเองให้ความสนใจ และอาจเกิดผลเสียระยะยาวต่อตนเองและคนใกล้ชิดได้

2.1.5 ความภาคภูมิใจตนเอง

1) ความหมายของความภาคภูมิใจตนเอง

พชร สุลักษณ์อนวัช (2559) กล่าวถึง ความภาคภูมิใจตนเอง หมายถึง เจตคติต่อการยอมรับนับถือตนเอง การมองเห็นคุณค่า และความสำคัญในตนเอง ด้วยการประเมินตนเองและการรับรู้จากสังคมรอบข้างที่มีปฏิกิริยาเชิงบวกต่อตนเอง

ยลรวี โรจน์ทอง (2556) กล่าวถึง ความภาคภูมิใจตนเอง หมายถึง การตัดสินใจคุณค่าของตนเองโดยพิจารณาตามความรู้สึกทั้งด้านบวกและลบที่มีต่อตนเอง สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ ด้วยความไม่ท้อถอย ปรับตัวอยู่ในสังคม และการตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นผู้ที่มีจิตใจมั่นคง เชื่อมั่นในตนเอง เป็นตัวของตัวเอง มีความสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก สามารถตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง ยอมรับความสามารถของตนเอง รู้สึกดีต่อตนเอง

ประภาส ณ พิกุล (2551) กล่าวถึง ความภาคภูมิใจตนเอง หมายถึง บุคคลที่มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างเปิดเผยมาจากความรู้สึกข้างในของบุคคลนั้น เพื่อให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความสามารถ คุณค่า ความเคารพ ยอมรับในตนเอง โดยพิจารณาตนเองตามความรู้สึกและมีทัศนคติต่อตนเองทั้งด้านดีและด้านไม่ดี

สรุปได้ว่า ความภาคภูมิใจตนเอง หมายถึง การตัดสินใจคุณค่าของตัวบุคคล และการแสดงออกในรูปของเจตคติที่บุคคลนั้น มีต่อตนเองประเมินตนเองว่ามีคุณค่า นับถือตนเอง และเคารพในศักดิ์ศรีแห่งตน

2) ทฤษฎีเกี่ยวกับความภาคภูมิใจตนเอง

ความภาคภูมิใจตนเอง (Self-Esteem) ของบุคคลเป็นการตัดสินคุณค่าของตัวบุคคล และการแสดงออกในรูปของเจตคติที่บุคคลนั้นมีต่อตนเอง จากทฤษฎีการเรียนรู้ของ คาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers) สามารถใช้อธิบายความภาคภูมิใจตนเองได้ดังนี้ โครงสร้างบุคลิกภาพของบุคคลประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก คือ บุคลิกภาพของบุคคลที่ถูกหล่อจากประสบการณ์ของ บุคคล ตั้งแต่แรกเกิด ส่วนที่สอง ตัวตนของบุคคลที่เกิดจากการรวมค่านิยม จุดมุ่งหาย และอุดมคติเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตแบ่งเป็น ตัวตนที่แท้จริง ตัวตนตามอุดมคติ และตัวตนที่มองเห็น ความภาคภูมิใจตนเองมาจากการประเมินคุณค่าระหว่าง ตัวตนที่แท้จริง กับตัวตนตามอุดมคติ สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1) บุคคลที่มองตนเองตรงกับ ตัวตนตามความจริง มักมองตนเองตามอุดมคติที่ค่อนข้างเป็นไปได้ ทำให้การดำเนินชีวิตของเขาเป็นไปอย่างมีความมุ่งมั่น กระตือรือร้น และได้ตามตั้งใจไว้เสมอ เขาจึงมีความพอใจในตนเองอยู่มาก ซึ่งจะนำไปสู่ความพอใจในบุคคลอื่นด้วย เป็นการมองตนเอง และคนอื่นในด้านดี นำไปสู่ความภาคภูมิใจตนเอง

2.2) บุคคลที่มองตนเองสูงกว่า ตนตามความเป็นจริง มีแนวโน้มที่มองตนตามอุดมคติอย่างเพ้อฝัน ไม่มีภูมิตำเนินไปสู่ความสำเร็จ ฉะนั้นจึงมักทำอะไรไม่สมหวังอยู่เสมอ แล้วก็โทษบุคคลอื่น สถานการณ์อื่นว่า เหตุของความไม่สมหวังนั้น

2.3) บุคคลที่มองตนเองต่ำกว่า ความเป็นจริง มักเป็นผู้ที่ยอมแพ้ที่อดอย ไม่ได้ใช้ศักยภาพ และคุณสมบัติตามความเป็นจริง จึงมีแนวโน้มที่วาดภาพตนในอุดมคติที่ตกต่ำลงอีก เพราะไม่เชื่อในความสามารถ และศักยภาพของตน อันจะนำไปสู่ความภาคภูมิใจตนเองต่ำลงไปอีก (Rogers, 1959)

โรเจอร์ เน้นว่าการรับรู้ของบุคคลเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก เด็กมีตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง เมื่อเด็กเริ่มโตขึ้นภาพ "ตนเอง" เริ่มขยายกว้างขึ้น ความสำคัญของพ่อแม่ และบุคคลรอบตัวเด็กเพิ่มมากขึ้น เด็กเริ่มพัฒนาความต้องการที่ได้รับการยอมรับ คือเด็กต้องการที่เป็นที่รัก และยอมรับของบุคคลรอบๆตัว เด็กซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อเด็ก เมื่อโตขึ้นไม่เพียงต้องการที่ทำให้บุคคลรอบตัว มีความรู้สึกในทางดีต่อตัวเองเท่านั้น ยังต้องการที่เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองด้วย ดังนั้นความภาคภูมิใจตนเอง จึงเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงเวลาที่ยื่นไป ซึ่งหากมองตนเองตามตัวตนที่แท้จริง และมองเห็นคนอื่นในด้านดีก็จะทำให้มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง

ทฤษฎีของมาสโลว์ กล่าวถึง ความภาคภูมิใจในตัวเองไว้ในขั้นที่ 4 ของทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) คือ ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs)

หมายถึง ความปรารถนาที่จะมองตนเองว่ามีคุณค่าสูง เป็นที่น่าเคารพยกย่องจากทั้งตนเองและผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ มีตำแหน่งฐานะ บุคคลที่ได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นนี้จะมีพลังพอใจหรือความสุขส่วนตัวเกี่ยวกับตัวเอง โดยความภาคภูมิใจในตัวเองได้มาจากการสะท้อนภาพจากบุคคลอื่น ต้องการการยอมรับตนเอง เป็นการยอมรับตนเองขั้นพื้นฐานอย่างมีเงื่อนไข และการประเมินตนเอง การเปรียบเทียบตัวตนตามความจริงกับตัวตนในอุดมคติ ลักษณะของบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเอง จะมองโลกในแง่ดี พพอใจ และการพัฒนา มีความสุขในการใช้ชีวิต มีเป้าหมายในชีวิต กระตือรือร้น มานะพยายาม

บุคคลที่มีความภาคภูมิใจตนเองสูง อาจมีอำนาจเหนือผู้อื่น อาจนำไปสู่การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูง หรือ อาจเป็นไปในทางตรงข้าม ทฤษฎีของโรเจอร์ และของมาสโลว์สามารถอธิบายความสำคัญปัจจัยความภาคภูมิใจตนเอง ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความชอบเสี่ยงทางเพศกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ความชอบเสี่ยงทางเพศ คือ ความคิด เจตคติ หรือ การกระทำ ที่บุคคลมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ ความชอบเสี่ยงทางเพศยังสามารถหมายความได้ถึงความรู้ ไรรั ทดลอง ความกระตือรือร้นอย่างสูงในการมีเพศสัมพันธ์ อรุษา จันทรวิรุจ (2544) ให้ความหมายของความชอบเสี่ยงทางเพศว่าการกระทำที่ทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่น พฤติกรรม การดื่มสุราหรือของมีเมา การรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศ การแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิง ฉินันท์ วิชัยรัมย์ (2545) ให้ความหมายของความชอบเสี่ยงทางเพศว่าเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมกับเพศตรงข้ามที่มีผลต่อโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีทั้งหมด 6 พฤติกรรม คือ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นของมีเมา การเปิดรับสื่อในลักษณะทางเพศ การแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิง การอยู่ร่วมกันตามลำพัง การแต่งกายที่ล่อแหลม บัทธิพิย์ ใจจดี และคณะ (2546) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือการกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครกไม่พึงประสงค์ การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงเหล่านี้ อาจเกิดจากอารมณ์หรือสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในการศึกษาผู้วิจัยได้พิจารณาตัวแปรความชอบเสี่ยงทางเพศอาจเป็นปัจจัยมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการควบคุมตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

การควบคุมตนเอง เป็นทักษะ หรือ ความสามารถของบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในรูปแบบพฤติกรรมที่เหมาะสม อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีทักษะในการควบคุมตนเองได้ดี สิ่งเร้าภายนอกมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นน้อย บุคคลใดที่มีทักษะการควบคุมตนเองในระดับต่ำ สิ่งเร้าภายนอกจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นมาก โรเจอร์ (Roger, 1966, p. 315) กล่าวว่า การควบคุมตนเองเกี่ยวข้องกับการเลือกตัดสินใจกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งจากพฤติกรรมที่ขัดแย้งกัน เอเวริล (Averil, 1973, p. 286) กล่าวว่าความสามารถในการควบคุมตนเองจะช่วยลดปฏิกิริยาตอบสนองลดความเครียด การควบคุมตนเองสามารถทำได้ในสามด้านคือ พฤติกรรม ความคิด การตัดสินใจ

แบนดูรา (Bandura, 1977, p. 140) กล่าวว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการกำหนดตนเองของบุคคลด้านความคิดความรู้สึกและการกระทำให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ไม่ว่าจะเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคใด หรือ อยู่ในสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้งในใจและ คาสดิน (Kazdin, 1984, p. 79) กล่าวว่า การควบคุมตัวเองหมายถึงพฤติกรรมที่บุคคลกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โดยสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ตนเองพิจารณาตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

สรุปได้ว่าการควบคุมตนเองหมายถึงความสามารถในการขบคุมนตนเองเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ในการศึกษาครั้งนี้การควบคุมตนเองของวัยรุ่นพิจารณาเป็นตัวแปรต้นที่อาจมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมทั้งสามด้าน ด้านการกระทำ คือ ความสามารถในการควบคุมการกระทำของตนเองในเพศสัมพันธ์ ด้านความคิด หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเหตุและผลในเพศสัมพันธ์ และด้านการตัดสินใจหมายถึงความสามารถในการเลือกตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเหตุเพศสัมพันธ์อย่างเหมาะสม

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของค่านิยมทางวัตถุกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ค่านิยมทางวัตถุ เป็นความคิด ความรู้สึกที่มีต่อบุคคล และคุณค่าของบุคคล เป็นคุณค่าเทียมที่บางสังคมใช้เปรียบเทียบมูลค่าของวัตถุ เป็นคุณค่าของบุคคล และคุณค่านี้ไม่ถาวรสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ เวลา และสังคม เช่นการแต่งกาย เครื่องใช้เครื่องประดับ การครอบครองสินทรัพย์ต่างๆ

ในสังคมเมืองยุคปัจจุบัน ประชากรเมืองยึดติดอยู่กับค่านิยมทางวัตถุ ดังคำกล่าว “มีเงินเขานับเป็นน้อง มีทองเขานับเป็นพี่” คุณค่าคุณความดีของบุคคลถูกลดบทบาทลง การให้คุณค่าบุคคลเปรียบเทียบจากมูลค่าวัตถุมากกว่าจิตใจ เป็นเหตุ ประชากรในสังคมขาดสติและการยั้งคิด เลือกตามค่านิยมที่ผิด ดันรนแสวงหาวัตถุเครื่องใช้ราคาแพง เพื่อตอบสนองความภาคภูมิใจในการได้

ครอบครอง โดยไม่เลือกวิธีการในการแสวงหาสิ่งเหล่านั้น กลายเป็นวิกฤตทางสังคม เช่น วัยรุ่นขายบริการทางเพศ การก่ออาชญากรรมชิงทรัพย์ ปล้นธนาคาร การใช้ยาในครอบครัวสูงขึ้นจากการเสพติดของที่ไม่ได้มีความจำเป็นต่อปัจจัยในการดำรงชีวิตอย่างแท้จริง การเปรียบเทียบกับวิถีชีวิตและการครอบครองทรัพย์สินของบุคคลอื่น และความอยากมี อยากเป็นอย่างบุคคลนั้น การยอมรับว่าค่านิยมวัตถุเป็นสิ่งที่ดี และนำไปสู่การกระทำที่ผิด เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งของ เป็นเครื่องตีตราความดีงามของคนในสังคม วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสับสนในความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ ตลอดจนอำนาจในการไตร่ตรองเหตุผลยังไม่แข็งแรง ค่านิยมทางวัตถุสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมในหลายๆ ด้าน ในการศึกษาผู้วิจัยได้พิจารณาตัวแปรค่านิยมทางวัตถุอาจเป็นปัจจัยมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

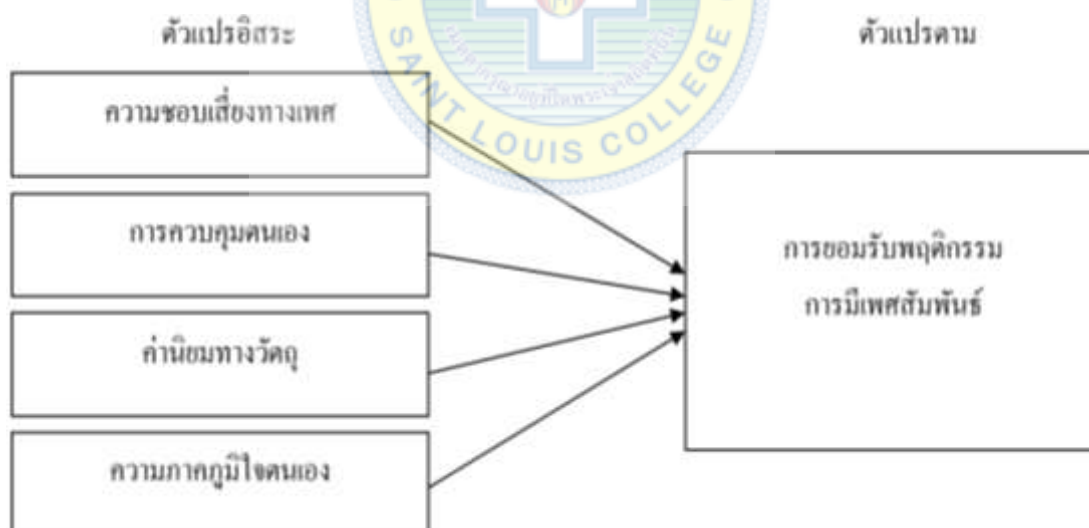
ความภาคภูมิใจตนเอง (Self esteem) คือ สภาวะภายในบุคคลที่คิด หรือ รู้สึกกับตนเอง เกี่ยวกับความสำคัญ ความสามารถ คุณค่า และพลังอำนาจ ความรู้สึกภายในเหล่านี้ มีบทบาทสำคัญอย่างมาก ในการสร้างเจตคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับบุคคล ยอมรับตนเอง และนำมาซึ่งพฤติกรรม หรือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โรเซนเบิร์ก (Rosenbaum, 1989) เบรนเดน (Branden, 1985, p. 51) ความภาคภูมิใจตนเอง เป็นการยกย่องตนเอง ซึ่งมีผลมาจากการประเมินผลของตัวเองและจากคนอื่น ทำให้บุคคลนั้นรู้สึกเป็นที่รัก เกิดการสะสมความรู้สึกเห็นคุณค่าในตัวเอง และบุคคลที่มีความภาคภูมิใจตนเองสามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม และมีความกระตือรือร้น เชื่อมั่นในตัวเอง มีความเป็นตัวของตัวเองในการแสดงความคิดเห็น ไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ มีความคิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เคารพในตัวเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง และคนอื่น เป็นอิสระไม่พึ่งพาใคร มีจิตใจที่มั่นคงวิตกกังวลน้อย รับรู้ถึงความสำเร็จได้ดี ขณะที่บุคคลที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำอยู่ในความไม่มั่นใจ รับรู้ว่าตัวเองด้อยค่า หรือ มีคุณค่าเกินความเป็นจริงส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่ามีปมด้อย วิตกกังวลเก็บตัว และมักแสวงหาการยอมรับจากบุคคลอื่นเพื่อให้เกิดการยอมรับตัวเองรู้สึกหวาดกลัว ท้อแท้ง่าย ไม่มั่นใจใจตนเอง มักตกอยู่ใต้อิทธิพลของบุคคลอื่น หวั่นไหวกับ คำวิพากษ์วิจารณ์มีความยุ่งยากใจในการแก้ปัญหา และไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นได้ จากงานวิจัยของ อังคณา เพชรภาพ (2551) พบว่า นักเรียนที่มีความภาคภูมิใจตนเองสูง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าผู้ที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ และการศึกษาของ กิ่งแก้ว สำรวรัตน์ พินดา สิงห์เรือง วันนิภา ทรงประดิษฐ์ และสุธิดา ดีไทย (2558) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม พบว่า วัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจตนเองสูง มีความสามารถในการควบคุมตนเอง และรู้สึกว่าตนเอง มีคุณค่าในตนเอง

ดีกว่า วัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ วัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการเรียนซ้ำชั้น เกิดความล้มเหลวทางการเรียน และพบว่า ความภาคภูมิใจตนเองสามารถร่วมทำนายความแปรผันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 9.40 ($p < 0.05$)

สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความภาคภูมิใจตนเอง สามารถช่วยให้บุคคลอยู่ในสังคมได้ดี และมีพฤติกรรมในการดูแลตัวเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บุคคลที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ มีพฤติกรรมในการดูแลตัวเองไม่เหมาะสม สำหรับการศึกษาพฤติกรรมในวัยรุ่น ความภาคภูมิใจตนเอง สามารถเป็นพลังขับเคลื่อนพฤติกรรมที่เหมาะสม อันอาจสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตและความสัมพันธ์ได้ ดังนั้นความภาคภูมิใจตนเองของวัยรุ่น อาจเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถยับยั้งการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นที่มาของกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงความสัมพันธ์ มีระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ที่มีอายุระหว่าง 12– 14 ปี จำนวน 1,527 คน (กรมการปกครอง, 2561) ซึ่งประกอบไปด้วยชุมชนทั้งหมด 41 ชุมชนดังนี้

(1) แสนสบาย	(2) ทรัพย์มโนทัย	(3) สวนอ้อย
(4) ริมคลองพระโขนง	(5) เริ่มเจริญ	(6) ภูมิจิตร
(7) ปิยะวัชร	(8) ข้างโรงเรียนวัดสะพาน	(9) เกาะกลาง
(10) สวัสดิ์	(11) หมู่บ้านเปรมฤทัย	(12) สวนไทร
(13) วัดคลองเตยใน 2	(14) บ้านกล้วย	(15) นื่องใหม่
(16) ริมคลองสามัคคี	(17) ตลาดท่าเรือคลองเตย	(18) วัดคลองเตยใน 3
(19) ร่วมใจสามัคคี	(20) ริมคลองไฟสิงโต	(21) แฟลต 1-10
(22) พัฒนาชุมชนใหม่ (แฟลต 19-22)		(23) แฟลต 11-18
(24) แฟลต 23-24	(25) ซอยเจริญสุข	(26) คลองเตยลึก 1-2-3
(27) คลองเตยลึก 4-5-6	(28) โรงหมู	(29) ริมคลองวัดสะพาน
(30) หัวโค้ง	(31) หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่	(32) ร่มเกล้า
(33) พัฒนาเอเชีย	(34) ริมทางรถไฟสายท่าเรือ	(35) ตลาดปิ่น
(36) วัดคลองเตยใน 1	(37) ตลาดปิ่นพัฒนา	(38) พัฒนาใหม่
(39) อาคารทรัพย์สิน 26-7	(40) นภาพัทธ์แยก 4	(41) เทพประทาน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย อายุ 12-14 ปี การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณด้วยสูตรของ Yamane (Yamane, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยยอมให้มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ ร้อยละ 5 ได้ ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5

แทนค่า

$$n = \frac{1,527}{1 + 1,527(0.05)^2}$$

$$\frac{1,527}{4.8175} = 316.96$$

ได้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 316.96 คน จึงสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 316 คน โดยกำหนดลักษณะกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) เกณฑ์การคัดเข้า

- 1.1) กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กหญิงวัยรุ่นอาศัยในพื้นที่เขตคลองเตยไม่น้อยกว่า 6 เดือน
- 1.2) กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กหญิงวัยรุ่นผู้มีอายุ 12-14 ปี (เกิดปีพ.ศ.2548-2550)
- 1.3) กลุ่มตัวอย่าง สมัครใจที่ตอบคำถามโดยไม่ได้มีการบังคับ ไม่มีการเพิ่มความกดดัน

และพร้อมที่จะให้ข้อมูลได้ตามจริง

2) เกณฑ์การคัดออก

กลุ่มตัวอย่างไม่สมัครใจตอบคำถาม หรือต้องการออกการเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ตลอดเวลา

3.1.2 วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากเพื่อเลือกชุมชน โดยสุ่มจับฉลากจาก 41 ชุมชนให้เหลือเพียง 5 ชุมชน โดยทุกครั้งที่จับฉลากแล้วนำฉลากที่จับได้ กลับคืน ดังนี้

- (1) หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ (2) คลองเตยลือค 4-5-6 (3) โรงหมู
(4) คลองเตยลือค 1-2-3 (5) ตลาดท่าเรือคลองเตย

และได้ทำการสุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ เป็นตัวแทนของกลุ่มในแต่ละชุมชน รวมทั้งหมด 320 คน ดังนี้

ตารางที่ 1 พื้นที่ในการลงสนามเก็บแบบสอบถามและจำนวนตัวอย่างในแต่ละพื้นที่

ชุมชน	จำนวนตัวอย่าง
หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่	54
คลองเตยลือค 4-5-6	73
โรงหมู	39
คลองเตยลือค 1-2-3	93
ตลาดท่าเรือคลองเตย	61
รวม	320

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งหมด 4 ข้อ ประกอบด้วย อายุ ปี พ.ศ. ที่เกิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ประกอบไปด้วยปัจจัยทางจิตวิทยา 5 ด้าน ได้แก่ การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ความชอบเลียงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้คะแนนตามลำดับดังนี้ ถ้าเป็นข้อความทางบวก “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คะแนนเท่ากับ 5 คะแนนและลงมาตามลำดับจนถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และถ้าเป็นข้อความทางลบให้ คะแนนตรงกันข้ามกับข้อความทางบวก

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างแบบสอบถามปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย มีขั้นตอนและวิธีการดังต่อไปนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำรา งานวิจัย ตลอดจนวิทยานิพนธ์ เพื่อกำหนด นิยามปฏิบัติการของตัวแปร รวมทั้งศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางใน การสร้าง แบบสอบถามครั้งนี้

2) สร้างข้อคำถามตามนิยามปฏิบัติการ ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 35 ข้อ ได้แก่

ด้านที่ 1 การยอมรับพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์	จำนวน 5 ข้อ
ด้านที่ 2 ความชอบเสี่ยงทางเพศ	จำนวน 7 ข้อ
ด้านที่ 3 การควบคุมตนเอง	จำนวน 6 ข้อ
ด้านที่ 4 ค่านิยมทางวัตถุ	จำนวน 6 ข้อ
ด้านที่ 5 ความภาคภูมิใจตนเอง	จำนวน 6 ข้อ

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1) การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์พลภัทร เจริญเวียงเวชกิจ และอาจารย์กุลธิดา สืบบัวบาน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาว่าตรงกับ ที่นิยามในนิยามปฏิบัติการหรือไม่ พร้อมทั้งตรวจสอบภาษา ต่อจากนั้นนำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านมาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยข้อความทั้งหมดต้องมี ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ส่วนข้อที่ไม่เป็นไปตามนี้ก็ตัดทิ้งไป ก่อนนำไปทดลองใช้

3.2) นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับเด็กหญิง วิทยฐานะทดลองเดย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ item-total correlation เลือกข้อที่มีนัยสำคัญสูงสุดไล่ลำดับลงมา จนครอบคลุมนิยามปฏิบัติการ จาก ข้อคำถาม 5 ด้านรวม 80 ข้อ ตัดทอนจนเหลือ 5 ด้าน ดังนี้ 1) การยอมรับพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ 2) ความชอบเสี่ยงทางเพศ จำนวน 7 ข้อ 3) การควบคุมตนเอง จำนวน 6 ข้อ 4) ค่านิยมทางวัตถุ จำนวน 6 ข้อ 5) ความภาคภูมิใจตนเอง จำนวน 6 ข้อ รวม 35 ข้อ แล้วนำไปหา ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient, 1951)

3.3) นำแบบสอบถามไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่ม ตัวอย่างต่อไป

3.4 คุณภาพเครื่องมือวัด

เมื่อนำเครื่องมือไปทดลองใช้ แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
1. การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์	0.86
2. ความชอบเสี่ยงทางเพศ	0.80
3. การควบคุมตนเอง	0.82
4. ค่านิยมทางวัตถุ	0.85
5. ความภาคภูมิใจตนเอง	0.87
รวม	0.90

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกับเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย อายุ 12 – 14 ปี จำนวน 320 คน ตามชุมชนต่างๆ ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ชุมชนหมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ ชุมชนคลองเตยลือค 4-5-6 ชุมชนโรงหมู ชุมชนคลองเตยลือค 1-2-3 และชุมชนตลาดท่าเรือคลองเตย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในระหว่างวันที่ 2-10 มีนาคม 2562 ช่วงเวลา 9.00-16.00น. โดย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยวิจัยที่ได้รับการอบรมมาจากผู้วิจัยเองเข้าร่วมเก็บด้วย

2) ผู้วิจัยตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับ มาตรฐานให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งระดับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น ด้วยการหาช่วงกว้างของอัตราภาคชั้น (Class Interval) การกำหนดของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 121) เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้มาดำเนินการดังนี้

1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ได้จากการเก็บรวบรวมเพื่อให้ทราบลักษณะของการแจกแจงตัวแปรแต่ละตัวเป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรแต่ละตัวที่ใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน

2.1) ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยใช้ การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2.2) ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์เพื่อทดสอบการพยากรณ์การยอมรับพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย โดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Multiple Regression) ด้วยวิธีสมการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise regression procedure) การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1) ค่าร้อยละ (Percent)

1.2) ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

2.1) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Analysis)

2.2) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของ เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กับ การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย 2) ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจ ตนเอง กับ การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย และ 3) ศึกษาอำนาจพยากรณ์ของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตามตัวแปรความชอบเสี่ยงทาง เพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขต คลองเตย และหาสมการทำนาย เพื่อให้การนำเสนอเป็นไปตามขั้นตอน ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่างๆดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ (ในรูปของคะแนนดิบ)

b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพหุคูณซึ่งพหุคูณในรูปแบบของคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพหุคูณซึ่งพหุคูณในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	ความชอบเสี่ยงทางเพศ (ในรูปแบบของคะแนนดิบ)
X_1'	แทน	ความชอบเสี่ยงทางเพศ (ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน)
X_2	แทน	การควบคุมตนเอง (ในรูปแบบของคะแนนดิบ)
X_2'	แทน	การควบคุมตนเอง (ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน))
X_3	แทน	ค่านิยมทางวัตถุ (ในรูปแบบของคะแนนดิบ)
X_3'	แทน	ค่านิยมทางวัตถุ (ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน)
X_4	แทน	ความภาคภูมิใจตนเอง (ในรูปแบบของคะแนนดิบ)
X_4'	แทน	ความภาคภูมิใจตนเอง (ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน)
Y	แทน	การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (ในรูปแบบของคะแนนดิบ)
Y'	แทน	การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน)
p	แทน	ระดับนัยสำคัญ

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ทำนายยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยจำแนกตาม อายุ ปีพ.ศ. ที่เกิด โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ตารางที่ 3 ความถี่ ร้อยละของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยจำแนกตามอายุ (ปีพ.ศ. ที่เกิด)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
12 ปี (พ.ศ. 2550)	85	26.56
13 ปี (พ.ศ. 2549)	71	22.19
14 ปี (พ.ศ. 2548)	164	51.25
รวม	320	100

จากตารางที่ 3 ความถี่ ร้อยละของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยจำแนกตามอายุ พบว่า เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี (พ.ศ. 2548) จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25 รองลงมา อายุ 12 ปี (พ.ศ. 2550) จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 และอายุ 13 ปี (พ.ศ. 2549) จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.19 ตามลำดับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าเด็กหญิงวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

ตารางที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย (n=320)

ตัวแปร	Mi	Max	Mean	S.D.	การแปลผล
การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์	1.00	4.80	2.71	0.95	ปานกลาง
ความชอบเสี่ยงทางเพศ	1.00	3.71	2.10	0.66	น้อย
การควบคุมตนเอง	2.33	5.00	3.19	0.72	ปานกลาง
ค่านิยมทางวัตถุ	1.00	3.67	1.80	0.81	น้อย
ความภาคภูมิใจตนเอง	2.00	5.00	4.03	.83	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยมีความภาคภูมิใจตนเองอยู่ระดับมาก มีการควบคุมตนเอง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อยู่ระดับปานกลาง ค่านิยมทางวัตถุ และความชอบเสี่ยงทางเพศอยู่ระดับน้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของ เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

3.1) ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ได้ผลดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	Y
ความชอบเสี่ยงทางเพศ (X_1)	-	-0.38**	0.55**	-0.20**	0.53**
การควบคุมตนเอง (X_2)		-	-0.25**	0.59**	-0.10
ค่านิยมทางวัตถุ (X_3)			-	-0.22**	0.34**
ความภาคภูมิใจตนเอง (X_4)				-	0.16**
การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (Y)					-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรความชอบเสี่ยงทางเพศ ค่านิยมทางวัตถุ และความภาคภูมิใจตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรความชอบเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (r เท่ากับ 0.53) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นที่ 2 ค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (r เท่ากับ 0.34) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นที่ 3 ความภาคภูมิใจตนเองมีความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (r เท่ากับ 0.16) ในขณะที่ตัวแปรการควบคุมตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

3.2) ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ หรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบ stepwise เป็นการใส่ตัวแปรทั้งหมด เพื่อทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

ลำดับ	ตัวแปรทำนาย	b	β	R	R^2	t	p
1	ความชอบเสี่ยงทางเพศ (X_1)	0.84	0.59	0.53	0.283	12.73	0.01
2	ค่านิยมทางวัตถุ (X_3)	0.31	0.27	0.60	0.355	5.94	0.01

$$a = -0.31, R = 0.60, R^2 = 0.355, SE = 0.76$$

จากตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวทำนาย จำนวน 2 ตัว ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือมีประสิทธิภาพสูงในการเข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ความชอบเสี่ยงทางเพศ เป็นตัวแปรแรกที่มีอิทธิพลสูงสามารถทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถเชื่อมได้ร้อยละ 28.30 และค่านิยมทางวัตถุ เป็นตัวแปรที่สองที่เข้าร่วมทำนาย การเปลี่ยนแปลงของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยได้ร้อยละ 35.5 โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงจากคะแนนความชอบเสี่ยงทางเพศ .84 และคะแนนค่านิยมทางวัตถุ 0.31 ($P < 0.01$)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยกับตัวทำนายทั้ง 2 ตัวเป็น 0.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นตัวทำนายทั้ง 2 ตัวนี้ ได้แก่ ความชอบเสี่ยงทางเพศ ค่านิยมทางวัตถุ สามารถร่วมกันทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน สำหรับตัวแปรการควบคุมตนเองและความภาคภูมิใจตนเอง ไม่สามารถเข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

สมการการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -0.31 + 0.84 X_1 + 0.31 X_3$$

สมการการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y' = 0.59 X_1' + 0.27 X_3'$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย เป็นการวิจัยเชิงความสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ระดับความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย 3) ศึกษาอำนาจพยากรณ์ของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตามตัวแปรความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย และหาสมการทำนายเพื่อให้การนำเสนอเป็นไปตามขั้นตอน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย พบว่า เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี (พ.ศ. 2548) จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25 รองลงมา อายุ 12 ปี (พ.ศ. 2550) จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.56 และอายุ 13 ปี (พ.ศ. 2549) จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.19 ตามลำดับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าเด็กหญิงวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลหาระดับความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเองกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย มีความภาคภูมิใจตนเอง ($\bar{X}=4.03$, S.D.=.83) อยู่ระดับมาก การควบคุมตนเอง ($\bar{X}=3.91$, S.D.=.72) อยู่ในระดับปานกลาง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X}=2.71$, S.D.=.95) อยู่ระดับปานกลาง ความชอบเสี่ยงทางเพศ ($\bar{X}=2.10$, S.D.=.66) อยู่ระดับน้อย และค่านิยมทางวัตถุ ($\bar{X}=1.80$, S.D.=.81) อยู่ในระดับน้อย

5.1.3 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

1) ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงทางเพศ การควบคุมตนเอง ค่านิยมทางวัตถุ ความภาคภูมิใจตนเอง กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย พบว่า การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการชอบเสี่ยงทางเพศ (r เท่ากับ 0.53) 2 ค่านิยมทางวัตถุ (r เท่ากับ 0.34) และ 3 ความภาคภูมิใจตนเอง (r เท่ากับ 0.16) ล้วนไม่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเอง (r เท่ากับ -0.10)

3.2) การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ หรือ มีประสิทธิภาพสูงในการทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) พบว่า มีตัวทำนายจำนวน 2 ตัว ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้แก่ ความชอบเสี่ยงทางเพศ เป็นตัวแปรแรกที่มีอิทธิพลสูงสามารถทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถเชื่อมได้ร้อยละ 28.30 และค่านิยมทางวัตถุ เป็นตัวแปรที่สองที่เข้าร่วมทำนาย การเปลี่ยนแปลงของการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยได้ร้อยละ 35.50 โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงจากคะแนนความชอบเสี่ยงทางเพศ .84 และคะแนนค่านิยมทางวัตถุ 0.31 ($P < 0.01$)

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยกับตัวทำนายทั้ง 2 ตัวเป็น 0.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ตัวทำนายทั้ง 2 ตัวนี้ ได้แก่ ความชอบเสี่ยงทางเพศ ค่านิยมทางวัตถุ สามารถร่วมกันทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน สำหรับตัวแปรการควบคุมตนเองและความภาคภูมิใจตนเอง ไม่สามารถเข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยกับตัวทำนายทั้ง 2 ตัวเป็น 0.35 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นตัวทำนายทั้ง 2 ตัวนี้ ได้แก่ ความชอบเสี่ยงทางเพศ และค่านิยมทางวัตถุสามารถร่วมกันทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน สำหรับตัวแปร

ความภาคภูมิใจตนเอง การควบคุมตนเอง ไม่สามารถเข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน ดังนั้นสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

สมการการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -0.31 + 0.84 X_1 + 0.31 X_3$$

สมการการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y' = 0.59 X_1' + 0.27 X_3'$$

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับความชอบเสี่ยงทางเพศ ค่านิยมทางวัตถุ และความภาคภูมิใจตนเอง พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ล้วนไม่มีความสำคัญทางสถิติกับการควบคุมตนเอง

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความชอบเสี่ยงทางเพศ เนื่องจากเด็กหญิงวัยรุ่นมีพฤติกรรมความชอบเสี่ยงทางเพศ มักมีการแต่งกายเปิดเผยสัดส่วน นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือของมีเมา ซึ่งทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบกับการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศทั้งทางตรง และทางอ้อมซึ่งพบได้โดยง่าย จึงส่งผลต่อการมีอิทธิพลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุมาศ เสนีย์ศรีสกุล (2554) ที่ศึกษาการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กรณีศึกษาในนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเคยมีคู่อรัก ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ แต่ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาถึงการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เพียงเท่านั้น เนื่องจากผู้วิจัยหวังว่าจะนำไปสู่การหาแนวทางป้องกันก่อนการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น เพราะการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ทางความคิดและความเชื่อ สามารถนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ตามงานวิจัยของ วิไล คุณคำ (2552) พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ด้วยหากบุคคลมีความคิด และความเชื่อที่ไม่เหมาะสมในเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นำไปสู่การมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ตัวที่ 2 คือ ค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจาก หากความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่ให้คุณค่าต่อวัตถุมากกว่าต่อจิตใจ หรือความเป็นมนุษย์ ยอมทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุแบบไร้เดียงสา

จนกระทั่งการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งความเชื่อจะส่งผลกระทบอย่างมาก เพราะหากบุคคลนั้นมีความเชื่อแบบใด ก็จะใช้ชีวิตตามความเชื่อแบบนั้น จึงสนับสนุนแนวคิดของ ฐานดา จีวเลศสกุล พลอยพิสุทธิ์ ทิมขลิบ และอินทอร อินทษุติ (2556) พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางวัตถุของวัยรุ่นไทย ส่งผลให้วัยรุ่นพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งการครอบครองทางวัตถุ ผู้วิจัยสนับสนุนว่า หากความต้องการทางวัตถุนั้นมีมาก แต่ไม่สามารถหาวิธีทางอื่นที่จะสามารถครอบครองวัตถุ อาจนำไปสู่การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้เช่นกับงานวิจัยของ วิไล คุณคำ (2552) พบว่า หากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก เรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ตัวที่ 3 คือ ความภาคภูมิใจตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลที่ได้รับนี้ค้านกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า ความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องเสียหายอะไร และส่งผลกระทบต่อตนเองในปัจจุบันหรืออนาคตแต่อย่างใด ตามแนวความคิดของ พัทธราภา ดันดิฐเวช (2554) ได้ศึกษาการเห็นคุณค่าตนเองของนักศึกษาที่ผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน พบว่า นักศึกษาที่ผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนเห็นคุณค่าตนเองในระดับไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่เคยผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน เพราะว่าเจตคติและค่านิยมของวัยรุ่นปัจจุบันมองว่าเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้เรื่องผิดหรือเสียหาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลในการวิจัยเป็นเชิงบวก

ตัวแปรสุดท้าย คือ การควบคุมตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ จากการค้นคว้างานวิจัยไม่พบงานวิจัยโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ที่เกิดจากการควบคุมตนเองในปัจจุบัน เพื่อป้องกันโอกาสต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แต่พบงานวิจัยที่คล้ายคลึงของ อารยา เขียงของ (2560) พบว่า การมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเอง มีอิทธิพลทางตรงต่อความเสี่ยงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และ 2 จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นช่วงวัยที่ตั้งเป้าที่จะเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และต้องการประสบความสำเร็จในอนาคต จึงป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งค้านกับผลงานวิจัยนี้ ที่การควบคุมตนเองไม่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ยังอยู่ในช่วงวัยที่ยังไม่ได้คิดถึงเป้าหมายชัดเจนในอนาคต และอาจไม่ได้มองว่าการควบคุมตนเองเกี่ยวข้อง และส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นแต่อย่างใด แม้ว่าเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่

เขตคลองเตยจะสามารถควบคุมตนเองได้ดี แต่หากมองว่าการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือผิดปกติอะไร จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมตนเองจากการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธิกา ศรีสด และพิมลพรรณ อิศรภักดี (2559) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปว่า เป็นเรื่องธรรมดา จึงค้านกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า การควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผลเกี่ยวกับตัวแปรต้นที่เข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า

ตัวแปรแรก คือ ความชอบเสี่ยงทางเพศเป็นปัจจัยแรกที่เข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตรงกับความสัมพันธ์ในความชอบเสี่ยงทางเพศกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เชิงบวก ด้วยค่าสหสัมพันธ์สูงสุด เหตุที่ความชอบเสี่ยงทางเพศเข้าไปทำนายตัวแรก เพราะเด็กหญิงวัยรุ่นที่มีความชอบเสี่ยงทางเพศ มักมีพฤติกรรมการแต่งกายเปิดเผยสัดส่วน ยังมีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือของมีเมา ซึ่งทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประกอบกับบุคคลที่ ชอบเสี่ยงทางเพศมักเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศ รวมถึงการจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงโดยง่าย สามารถทำนายได้ว่าเด็กหญิงมีโอกาสยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชาภัทร ปุ่นมีกิจ (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ความชอบเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 42.50 กลุ่มตัวอย่างที่มีความชอบเสี่ยงทางเพศมาก ทำให้มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูง จากผลงานวิจัยพบว่า ความชอบเสี่ยงทางเพศ สามารถเข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

ตัวแปรที่ 2 คือ ค่านิยมทางวัตถุ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อค่านิยมทางวัตถุกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงรองจากความชอบเสี่ยงทางเพศ ตรงกับความสัมพันธ์ในค่านิยมทางวัตถุกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เชิงบวกด้วยค่าสหสัมพันธ์รองลงมา ค่านิยมทางวัตถุของเด็กหญิงวัยรุ่นผู้ให้ความสำคัญ และคุณค่ากับวัตถุมากกว่าจิตใจ หรือความเป็นมนุษย์ จนกระทั่งสามารถทำทุกอย่างเพื่อมาบำรุงบำเรอความต้องการที่ปรารถนาวัตถุ ไม่สนใจว่าตนเองต้องแลกกับอะไร จึงทำนายง่ายมากกว่า เด็กหญิงมีโอกาสเข้าไปอยู่ในวงจรการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำนายโดยตรง มีแต่กับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล (2556) ศึกษาปัจจัยในการทำนาค่านิยมแบบวัตถุของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความอ่อนไหวต่ออิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียงในสื่อมวลชน และปัจจัยด้านครอบครัว ร่วมกันเป็นปัจจัยทำนายค่านิยมทางวัตถุ ซึ่งมีเพียงการสื่อสารภายในครอบครัว

เท่านั้นที่ทำนายค่านิยมทางวัตถุได้ จากผลงานวิจัยพบว่า ค่านิยมทางวัตถุ สามารถเข้าทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

ตัวแปรที่ 3 คือ ความภาคภูมิใจตนเอง ไม่เข้าร่วมทำนายกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก็จริง แต่ค่าสหสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ จึงไม่สามารถเข้าไปทำนายได้ เนื่องจากเป็นไปได้ว่าเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย อาจเป็นวัยรุ่นสมัยใหม่ ไม่ได้มองเรื่องเพศเสียหยาอะไรหรือเป็นเรื่องใหญ่ จึงไม่ทำให้สูญเสียความภาคภูมิใจตนเองลงแต่อย่างใด คัดค้านผลงานวิจัยของ อังคณา เพชรภาพ (2551) พบว่านักเรียนที่มีความภาคภูมิใจตนเองสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าผู้ที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ ซึ่งไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่ทำนายไว้ แต่มีงานวิจัยของ กิ่งแก้ว สารวยริน, พนิดา สิงห์เรือง, วันนิภา ทรงประดิษฐ์ และสุธิตา ศิไทย (2555) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม พบว่าวัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจตนเองสูงจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองดีกว่าเด็กที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ เด็กที่มีความภาคภูมิใจตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะมีการเรียนช้าขึ้น เกิดความล้มเหลวทางการเรียน และพบว่า ความภาคภูมิใจตนเองสามารถร่วมทำนายความแปรผันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 9.40 ($p < 0.05$) จากผลงานวิจัยพบว่า ความภาคภูมิใจตนเอง ไม่สามารถเข้าทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

ตัวแปรตัวสุดท้าย คือ การควบคุมตนเอง ไม่เข้าร่วมทำนายกับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับการควบคุมตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ยังอยู่ในช่วงวัยที่ยังไม่ได้คิดถึงเป้าหมายชีวิตในอนาคต และอาจไม่ได้มองว่าการควบคุมตนเองเกี่ยวข้องต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นแต่อย่างใด แม้ว่าเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยจะสามารถควบคุมตนเองได้ดี แต่หากมองว่าการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือผิดปกติดะไร จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมตนเองจากการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากไม่งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงทำนายไว้ จึงสรุปผลงานวิจัยได้ว่า ความภาคภูมิใจตนเอง ไม่สามารถเข้าทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

สรุปได้ว่าตัวแปรที่เข้าไปทำนายการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มี 2 ตัวแปรอิสระ คือ ความชอบเสี่ยงทางเพศ และค่านิยมทางวัตถุ ส่วน 2 ตัวแปรอิสระที่ไม่สามารถเข้าทำนาย คือ ความภาคภูมิใจตนเอง และ การควบคุมตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานสถาบันที่เกี่ยวข้องเรื่อง การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ 1) การให้ความรู้เพื่อให้วัยรุ่นเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ความสำคัญของการรักษาวลิตองตัว ไม่พุ่มเพี้ยง ยึดติดกับเบรนต์เนม ตระหนักเรื่องคุณค่าของความเป็นหญิง โดยการอภิปรายร่วมกับกลุ่มเด็กวัยรุ่น ในประเด็นการออกไปเที่ยวกลางคืนเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อให้วัยรุ่นตระหนักในสิ่งที่ได้เรียนรู้และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงของตนเอง และการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติทักษะชีวิต 2) การให้ความรู้ผู้ปกครองในการเฝ้าระวังพฤติกรรมบุตรหลาน และ 3) การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการเฝ้าระวังพฤติกรรมของวัยรุ่น

2) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานสถาบันที่เกี่ยวข้องเรื่อง การพัฒนานั้นในด้าน ความภาคภูมิใจตนเอง ได้แก่ 1) การเรียนรู้ทักษะชีวิต โดยใช้กรณีตัวอย่างจากวิถีทัศน์ในประเด็น การตระหนักรู้ในตน เพื่อให้วัยรุ่นเข้าใจตนเองมากขึ้น เรียนรู้ว่าจะไรดี/ไม่ดี สิ่งควรทำ/ไม่ควรทำ 2) การให้ความรู้ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูและเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของบุตรหลาน และบอกสอนการใช้สื่อที่เหมาะสม และเมื่อคู่มือโทรทัศน์ที่มีฉากล่อแหลม สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องได้ รวมทั้งผู้ปกครองทำตัวเป็นแบบอย่างโดยไม่ดูสื่อลามก 3) การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยกำหนดข้อตกลงร่วมกันในการเป็นหมู่บ้านปลอดสื่อลามก และจัดตั้งกรรมการหมู่บ้านเพื่อดูแลตรวจตราการซื้อขายสื่อลามกในชุมชน

3) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานสถาบันที่เกี่ยวข้องเรื่อง แนวทางป้องกัน ได้แก่ 1) การให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาให้ความรู้เกี่ยวกับส่งเสริมค่านิยมและเจตคติที่ดีงาม เช่น การรักษาวลิตองตัว 2) การให้ความรู้แนวปฏิบัติ เพื่อให้วัยรุ่นสามารถหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงได้ เช่น ไม่อยู่ด้วยกันตามลำพังสองต่อสองกับแฟน ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ใช้สารเสพติด ไม่ดูสื่อที่ชั่วร้ายทางเพศ 3) การมีส่วนร่วมของครอบครัวโดยผู้ปกครองมีเวลาดูแลและให้คำแนะนำกับบุตรหลาน มีการสื่อสารที่ดีรวมทั้งคอยให้กำลังใจ ชื่นชมเมื่อบุตรหลานมีพฤติกรรมที่ดีงาม และหากบุตรหลานทำผิดพลาดไปไม่ควรซ้ำเติมหรือดุด่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรงทำให้เจ็บช้ำใจ ควรให้อภัยและปลอบใจ และ 4) การเฝ้าระวัง/สังเกตพฤติกรรมบุตรหลาน เมื่อมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป เช่น การกลับบ้านไม่ตรงเวลา การคบเพื่อนต่างเพศ การพูดคุยโทรศัพท์นาน การดื่มเหล้า การไปเที่ยวในเวลากลางคืน 5) การมีส่วนร่วมของโรงเรียน ในการสอนเรื่องเพศศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสร้างแกนนำวัยรุ่นที่สามารถ

เป็นที่ปรึกษาเพื่อนได้ และจัดกิจกรรมให้วัยรุ่นเรียนรู้ทักษะชีวิตในด้านต่างๆ เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4) ข้อเสนอแนะสำหรับชุมชน ในการหาแนวทางป้องกันโดยการสร้างเครือข่ายในชุมชน ได้แก่ 1) พัฒนาแนวปฏิบัติ (Practice guideline) เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นร่วมกัน 2) กำหนดแนวทางการนำแนวปฏิบัติสู่การปฏิบัติจริง โดยจัดประชุมระดมสมองร่วมกันระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรบริหารส่วนตำบล 3) ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างหน่วยงาน โดยให้องค์กรในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน 4) โรงเรียนจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง และเยี่ยมบ้านนักเรียนเทอมละ 1 ครั้ง รวมทั้งดูแลพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น หากพบเด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงทางโรงเรียนควรจะต้องติดต่อกับผู้ปกครองโดยตรง มีการสนับสนุนเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมดี เป็นแบบอย่างเพื่อน ให้ขวัญและกำลังใจโดยแสดงความชื่นชม และ 5) ชุมชนเฝ้าระวังพฤติกรรมเด็กวัยรุ่นทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนร่วมกัน โดยจัดสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้วัยรุ่นปลอดภัยจากสิ่งชั่วร้ายต่างๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) หากมีโอกาสทำงานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในหัวข้อปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตอื่นๆบ้าง ตามที่ผู้วิจัยตั้งข้อสงสัยเพื่อที่จะศึกษาและเข้าใจมากขึ้นว่า การควบคุมตนเองและความภาคภูมิใจตนเองได้ผลความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เชิงบวกนั้นเป็นเฉพาะในเขตคลองเตยเท่านั้นหรือไม่ หากผลงานวิจัยในครั้งนั้นกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตอื่นเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เขตคลองเตยนั้น เป็นไปได้ว่ามุมมองต่อโลกของเด็กหญิงวัยรุ่นสมัยนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วว่าการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นสามารถเกิดขึ้นเมื่อไหร่ก็ได้ ซึ่งผิดไปจากมุมมองของบิดามารดา ปู่ย่าตายายในรุ่นก่อนที่การมีเพศสัมพันธ์ควรเกิดขึ้นหลังการแต่งงานเท่านั้น และการรักษานวลสงวนตัวเป็นเรื่องสำคัญมากที่ต้องรักษาไว้ แต่หากผลงานวิจัยออกมาแตกต่างว่าการควบคุมตนเองและความภาคภูมิใจตนเองได้ผลความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เชิงลบนั้นหมายถึง การตระหนักถึงความจำเป็นต่อการให้ความรู้ความเข้าใจต่อบุคคลากรที่เกี่ยวข้อง และร่วมมือกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในพัฒนาโปรแกรมให้กับเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

2) ควรติดตามผลในระยะเวลาอีก 5 ปีข้างหน้าว่า เด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตยได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไหม ไปในทิศทางไหนเพื่อสามารถต่อ ยอดในเชิงรุกเพื่อให้เด็กหญิงวัยรุ่นสามารถมีพลังภูมิกันตัวเองได้ และนำแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

ไปปฏิบัติจริงว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคต่อการใช้อย่างไร เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนา และขยายผล การศึกษาในชุมชนใกล้เคียงต่อไป

3) ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพโดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านความคิดเห็นและมุมมองของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง เพื่อให้ประเด็นของปัญหาความชัดเจนขึ้น อาทิเช่น เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างด้านพื้นที่และบริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงปริมาณเพียงด้านเดียว อาจไม่ได้ข้อมูลที่สะท้อนบริบทที่เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วนเพียงพอที่ใช้ในการแก้ปัญหาที่ตรงประเด็นของปัญหาอย่างแท้จริง และนำไปสร้างแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง. (2561). จำนวนประชากรแยกอายุ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ. สืบค้นจาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2559). กองวิชาการ. สืบค้นจาก <http://www.bps.m-society.go.th/contents/index/4>

กิตติเดช เกียรติมหาชัย. (2555). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการควบคุมตนเองของเยาวชนชายที่กระทำผิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนสังคมและสิ่งแวดล้อม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กิ่งแก้ว ตำรวจริน,พนิดา สิงห์เรือง, วันนิภา ทรงประดิษฐ์, และสุลิตา ดีไทย. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. การประชุมวิชาการพินุลสงครามวิจัย พ.ศ. 2558. จังหวัดพิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม.

คมชัดลึก. (2550). กรุงเทพฯ: 22 พฤษภาคม 2550. 13.

คลังพลอย เอื้อวิยาสุกร, และอรณิชา โพธิ์หมื่นทิพย์. (2554). ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. 17(2). 15-26.

จันทนา สงนุ้ย. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ). มหาวิทยาลัยทักษิณ.

จตุพร อาณาเมือง และคณะ. (2556). ผลของการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการรับประทานอาหารตามธงโภชนาการและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาที่มีเส้นรอบวงเอวเกินมาตรฐาน. ชลบุรี: วิทยาลัยการสาธารณสุขสุนทร (เวชกิจฉุกเฉิน).

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2553). หนังสือจิตวิทยาสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐานิดา ชีวเลิศสกุล, พลอยพิสุทธิ์ ทิมขลิบ, และอินทอร อินทษุติ. (2556). *โครงการทางจิตวิทยา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางวัตถุและความพึงพอใจในชีวิต โดยมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรกำกับ*. คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณิชากัทร ปูนมิกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นเมืองพัทยา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน). มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นุรริยะ แมลงแมง. (2555). *การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

บัวทิพย์ ใจงดี และคณะ. (2546). *ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น หญิง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ พยาบาลสตรี). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปวีร์ ปริชาชาญ. (2552). *การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กในชุมชนแออัดคลองเตย กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม). มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

ประภาส ณ พิกุล. (2551). *การศึกษาความภาคภูมิใจในตนเอง และการสร้างโมเดลการให้คำปรึกษา กลุ่มเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนวัยรุ่นภาคเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เพ็ญจันทร์ พุ่มเจริญ. (2547). *การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด ร้อยเอ็ด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษาเพื่อการ พัฒนา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ไพจิตร ภูแหม่มโชติ และวิลาวณีย์ ชมนิรัตน์. (2555). การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิมพิชา สุพัตถกุล. (2551). การเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และเหตุผลของวัยรุ่นตอนปลายที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พชร สุกัญจน์อ่อนวัช. (2559). ความสำเร็จในอาชีพ เชาว์นักรมณ และความพึงพอใจในชีวิต โดยมีความภาคภูมิใจในตนเองเป็นตัวแปรสื่อ ของพนักงานระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา: บริษัทโทรคมนาคมแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรภา ดันติชูเวช. (2554). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ภาณุมาศ เสนีย์ศรีสกุล. (2554). การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นกรณีศึกษาในนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพันธ์ หรุ่นรักวิทย์. (2559). ลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบกับพฤติกรรมการเล่นแบบเน็ตไอดอลของวัยรุ่น. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนชนก พัฒน์คล้าย, อารี พุ่มประไวทย์, และสาโรจน์ เพชรมณี. (2559). ประสบการณ์การตั้งครรภ์และการเลี้ยงดูบุตรของวัยรุ่นในเขตพื้นที่อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. คณะพยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เมธิกา ศรีสด, และพิมลพรรณ อิศรภักดี. (2559). การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของคนไทย. *Phranakhon Rajabhat Research Journal (Humanities and Social Sciences)*. 11(2). 137-145.
- ยลรวี โรจน์ทอง. (2556). การศึกษาการเปรียบเทียบความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ยุพิน พิมพ์สวัสดิ์. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดมุกดาหาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเสริมสร้างเสริมสุขภาพ). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ลำเจียก คำธร. (2557). วัยรุ่นวัยรุ่นกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมป้องกันอย่างไร. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี. 30(3). 97-105.
- ลัดดา สายพาณิชย์. (2555). รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก. วารสารการบริหารการศึกษา. 6. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิพรรษา คำรินทร์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2556). ปัจจัยในการทำนายนิยมแบบวัตถุนิยมของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วารสารเกษตรศาสตร์ (สังคม). 34. 17-29.
- วรา เหลืองชัยกุล. (2556). กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วนวรชา พินิจโรคากร และวีระชาติ นิมอนงค์. (2560). การศึกษาหลักคำสอนในการละการยึดติดวัตถุนิยมเชิงพุทธบูรณาการ. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. 13. 237-249.
- วิไล คุ้มคำ. (2552). ปัจจัยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเสริมสร้างเสริมสุขภาพ). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิริวรรณ ทุมเชื้อ. (2558). พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health*. 2(4). 97-109.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2558). สถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558. สืบค้นจากhttp://rh.anamai.moph.go.th/more_news.php?cid=26&filename=index.

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2559). รายงานประจำปี พ.ศ. 2559. สืบค้นจาก http://rh.anamai.moph.go.th/more_news.php?cid=26&filename=index.

หทัยชนก พันพงศ์. (2555). การพัฒนาแบบวัดการควบคุมตนเองสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. (2557). ทศนคติทางเพศของประชากรรุ่นใหม่. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 “ประชากรและสังคม 2557” เรื่อง “การเกิดกับความมั่นคงในประชากรและสังคม” :สถาบันวิจัยประชากรและสังคม(วสป.). มหาวิทยาลัยมหิดล

อุดมพร ยิ่งไพบูลย์ และเปรมวดี คฤหเดช. (2554). เพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตน โกสินทร์ ธานีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา.

อรอุษา จันทรวิจ. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล.

อังคณา เพชรภาพ. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์). มหาวิทยาลัยมหิดล.

อารยา เขียงทอง. (2560). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร: การวิจัยแบบผสานวิธี, *Journal of Public Health Nursing*. 32

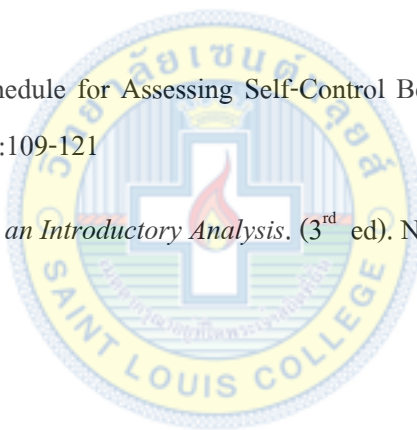
A.H. Maslow. (1943). A Theory of Human Motivation. *Psychological Review* 50, 370-96.

Albert, B. (1994). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall.

Averill, J. R. (1973). Personal control over aversive stimuli and its relationship to stress. *Psychological Bulletin*, 80(4), 286-303.

Branden, N. (1985). *Honoring Self; Self-esteem and Personal Transformation*. New York. Bantam Books.

- Carl R. Rogers. (1959). *A Theory of Therapy Personality, and Interpersonal Relationships, as Developed in the Client-Centered Framework. Psychology: A Study of a Science. Study 1, Volume 3: Formulations of the Person and the Social Context*, edited by Sigmund Koch. Mc Grew-Hill, 184-256.
- Cronbach, L.J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Hurlock, E. B. (1967). *Adolescent Development*, n.p.: n.pb, p. 7.
- Kazdin, Alan E. (1984). Acceptability of Aversive Procedures and Medication as Treatment Alternatives for Deviant Child Behavior. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 12(2), 289-301.
- Rosenbaum, M. (1980). A Schedule for Assessing Self-Control Behavior: Preliminary Findings. *Behavior Therapy*, 11:109-121
- Yamane, T. (1970). *Statistics an Introductory Analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง

การศึกษา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลศาสตร์) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน	อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์พลภัทร เจริญเวียงเวชกิจ

การศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

3. อาจารย์กุลธิดา สืบवान

การศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา) วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษาและแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน	รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาฯ คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
SAINT LOUIS COLLEGE

19 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 02 675 5304(-12) โทรสาร 02 675 5313
19 South Sathorn Rd. Yannawa Sathorn Bangkok Thailand 10120 Tel. (662) 675 5304(-12) Fax. (662) 675 5313

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิง
ในพื้นที่เขตคลองเตย

นักวิจัย นางสาวอินทรียา อัญพัชร

สังกัดหน่วยงาน นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาประยุกต์
คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

เลขที่รับรอง E. 009/2562

โครงการวิจัยเรื่องนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัย
เซนต์หลุยส์ โดยได้ผ่านการพิจารณาการวิจัยในมนุษย์แบบเร่งรัดเรียบร้อยแล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2562

(ดร.ชูเกียรติ จากใจชน)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

เมตตา กรุณา อยู่ใต้ พระเจ้าสถิตที่นั่น
Ubi Caritas, Ibi Deus Est

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงวัยรุ่นในพื้นที่เขตคลองเตย ของอินทรียา อัญพัชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยาประยุกต์ สุขภาพและชุมชน วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ทางผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม ในการให้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยที่ข้อมูลทั้งหมดของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ มา ณ โอกาสนี้

อินทรียา อัญพัชร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. ฉันอายุ

☐ 1) 12 ปี	☐ 2) 13 ปี
☐ 3) 14 ปี	☐ 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. ฉันเกิดในปีพ.ศ.

☐ 1) พ.ศ. 2548	☐ 2) พ.ศ. 2549
☐ 3) พ.ศ. 2550	☐ 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่

เขตคลองเตย

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เพียงช่องเดียว โดยมีความหมายหรือข้อบ่งชี้ในการเลือก ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วย
3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ปัจจัยทางจิตวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์					
1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ					
2. การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องส่วนตัวที่ทำได้					
3. การมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ชีวิตสดชื่น ไม่เหงา					
4. ฉันยอมรับค่านิยมของกลุ่มเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ซึ่ง ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน					
5. ฉันยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเพื่อให้ฉันรู้จักคู่นอนได้ดี ขึ้น					
2. ความชอบเสี่ยงเรื่องเพศ					
1. ฉันใส่เสื้อสายเดี่ยว เอวลอย เกะออก แต่งกายรัดรูป					
2. ฉันนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป					
3. ฉันดื่มเหล้า เบียร์ หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
4. ฉันมีการสัมผัสร่างกาย แตะเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศ					
5. ฉันชอบดูสื่อลามก					
6. ฉันใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์ลามกกับเพื่อนต่างเพศ					
7. ฉันและแฟนปลัดกันนอนหนุนตักกันและกัน					

ปัจจัยทางจิตวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. การควบคุมตนเอง					
1. ฉันไม่ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในเวลากลางคืน					
2. ฉันเลือกที่จะหาทางอื่นมากกว่าการเอาตัวแลกกับเงิน					
3. ฉันไม่ให้บริการลูกค้าชายอย่างใกล้ชิดเกินไป					
4. ฉันบังคับตนเองให้ทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปเที่ยว					
5. ฉันบังคับตนเองให้ดูหนังสือสอบได้เป็นเวลานาน					
6. ฉันสามารถปฏิเสธการชวนของเพื่อนในช่วงเวลาสอบได้					
4. ค่านิยมทางวัตถุ					
1. ฉันเลือกกรั๊กคนที่ให้ของราคาแพงมากกว่าคนที่ให้ของราคาถูก					
2. ฉันหาเงินทุกวิถี เพื่อให้สามารถซื้อของแบรนด์เนมได้					
3. ฉันเลือกคบเฉพาะคนแต่งกายหรูหรา					
4. ฉันเชื่อว่าการมีของติดเทียมกับคนรวยจะได้รับการยอมรับ					
5. ฉันให้ความสำคัญกับเครื่องประดับราคาแพง					
6. ฉันยอมไม่ได้ถ้าโทรศัพท์มือถือของฉันเก่าที่สุดในกลุ่มเพื่อน					
5. ความภาคภูมิใจตนเอง					
1. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองกับการเป็นที่รักของเพื่อน					
2. การที่ทำประโยชน์ให้กับสังคมทำให้ฉันภาคภูมิใจในตนเอง					
3. ฉันนับถือตนเองที่ทำให้ฉันสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้					
4. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้รับการยกย่องจากผู้ใหญ่					
5. ฉันประเมินว่าตนเองไม่ประพฤติตัวนอกกลุ่มนอกลู่นอกทาง					
6. ฉันเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่					

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
เพียงช่องเดียว

**** จั๊นเคยผ่านประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์**

☐ 1) ใช่

☐ 2) ไม่ใช่

**** ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ****

ภาคผนวก ง

เอกสารเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ SAINT LOUIS COLLEGE

19 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 02 675 5304(-12) โทรสาร 02 675 5313
19 South Sathorn Rd. Yannawa Sathorn Bangkok Thailand 10120 Tel. (662) 675 5304(-12) Fax. (662) 675 5313

ที่ ว.ชล.28(ว)003/2562

11 มีนาคม 2562

เรื่อง เชิญเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จาตุหัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	จำนวน 1 ชุด
	3. สำเนาหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวอินทรียา อัญพัชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย”** โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เรียบร้อยแล้ว และอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นักศึกษาได้พัฒนาขึ้น คือ แบบสอบถาม เรื่อง “ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย”

สำนักวิชาการและบัณฑิตศึกษา ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชพรพรรณ ลิขณกุลวัชรชัย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ฯพณฯ

ผู้ประสานงาน : นางปัทมวิภา บุญประเสริฐ

โทรศัพท์ 0 2675 5304 (-12) ต่อ 3116 **ขอแสดงความขอบคุณที่ใด พระเจ้าสถิตที่นั่น**
Ubi Caritas, Ibi Deus Est

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
SAINT LOUIS COLLEGE

19 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 02 675 5304(-12) โทรสาร 02 675 5313
19 South Sathorn Rd. Yannawa Sathorn Bangkok Thailand 10120 Tel. (662) 675 5304(-12) Fax. (662) 675 5313

ที่ ๑.๗๘.๒๘(ว)๐๐๓/๒๕๖๒

11 มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เพิกถอนใบผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์พงษ์พร เจริญยิ่งเวียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงการวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	จำนวน 1 ชุด
	3. สำเนาหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวอินทิรา ธัญพัชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย** โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เรียบร้อยแล้ว และอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นักศึกษาได้พัฒนาค้นคว้า คือ แบบสอบถาม เรื่อง **ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย**

สำนักวิชาการและบัณฑิตศึกษา ขอเพิกถอนใบผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรพณ สิตบุญชัย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ลบ

ผู้ประสานงาน : นางปัทมธนา บุญประเสริฐ

โทรศัพท์ 0 2675 5304 (-12) ต่อ 3116 โทรสาร 0 2675 5313
ณ วัดกุฎีชัยอยู่ใต้ พระเจ้าสถิตที่นั่น
Ubi Caritas, Ibi Deus Est

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ SAINT LOUIS COLLEGE

19 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 02 675 5304(-12) โทรสาร 02 675 5313
19 South Sathorn Rd. Yanawa Sathorn Bangkok Thailand 10120 Tel. (662) 675 5304(-12) Fax. (662) 675 5313

ว.ชล.28(ว)/003/2562

5 เมษายน 2562

เรื่อง เขียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์กุลธิดา สีบัวบาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	จำนวน 1 ชุด
	3. สำเนาหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวอินทรีชา อัญพัชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย** โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรวัทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เรียบร้อยแล้ว และอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นักศึกษาได้พัฒนาขึ้น คือ แบบสอบถาม เรื่อง **ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กหญิงในพื้นที่เขตคลองเตย**

สำนักวิชาการและบัณฑิตศึกษา ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ สือบุญชูชัย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ณ

ผู้ประสานงาน : นางปัทมธมา บุญประเสริฐ

โทรศัพท์ 0 2675 5304 (-12) ต่อ 3116 **มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์** พระเจ้าสถิตที่นั่น
Ubi Caritas, Ibi Deus Est

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอินทรียา อัญพัชร
วัน เดือน ปี เกิด	16 เมษายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	91/30 ถ.ราชพฤกษ์ 9 แขวงบางเข็อกหนึ่ง เขต ตลิ่งชัน จังหวัดกรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2556	ปริญญาตรี สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2561	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา ประยุกต์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	
พ.ศ.2561	Association Manager, Operations Astellas Pharma (Thailand), Co.Ltd.